

JOURNAL

of Business Administration and Accountancy

วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2561

Volume 2 Number 2 May - August 2018

ISSN (Print) : 2539-6110
ISSN (Online) : 2651-2211

วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เจ้าของ	คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น	
วัตถุประสงค์	เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบของผลงานวิชาการและบทความวิจัย ที่มีคุณภาพด้านบริหารธุรกิจ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นเชิงวิชาการ ของผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ และบัณฑิตศึกษา ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดการเผยแพร่งานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่กว้างขวางในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	
กำหนดออก	ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 เดือนพฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน - ธันวาคม	
ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ปทุมนากุล รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี เจริญวานิช	อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี คณบดีคณะบริหารธุรกิจและการบัญชี
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญฤดี ต้นตระกูลบัณฑิตย์ ดร.ปวีณา กองจันทร์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
กองบรรณาธิการ	ศาสตราจารย์ ดร.ศุภวัฒน์ รุ่งสุริยะวิบูลย์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธนโชติ บุญวรโชติ รองศาสตราจารย์ ดร.นิติพล ภูตะโชติ รองศาสตราจารย์ ดร.กรไชย พรหมภัทรชกร รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล มีอำพล รองศาสตราจารย์ ดร.อรพัฒน์ สันติธิรากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิระญา ชัยเกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจริญลักษณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ สุทธิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสินโน ดร.พัชรภรณ์ มหาสุวีระชัย ดร.กุลนันท์ ศรีพงษ์พันธุ์ ดร.ณัฐพล พันธุ์รักดี ดร.รุ่งเกียรติ รัตนบานชื่น Dr.Uraiporn Kattiyapornpong	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วนก. สกลนคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย University of Wollongong, Australia
ฝ่ายประสานงาน	พรสวรรค์ ทองสุโขวงศ์	กันทิลา หิรัญโณ
ฝ่ายต้นฉบับ	จิตตานันท์ กวนชัยภูมิ	สัมฤทธิ์ มัสณะ

- บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ ได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะสาขาวิชา (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน
- บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารทุกบทความของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ใช้ความคิดเห็นและความรับผิดชอบใดๆ ของกองบรรณาธิการวารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- บทความทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นลิขสิทธิ์ของวารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น การเผยแพร่ต่อไปต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

บทบรรณาธิการ

วารสารบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น (KKBS Journal) ขึ้นสู่ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 แล้ว เนื้อหาบทความยังเข้มข้นด้วยความรู้ด้านการบริหารธุรกิจและการบัญชีจากการกลั่นกรองของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและได้ใช้เวลาในการพิจารณาคุณภาพของบทความ ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าต่อผู้เขียน จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

บทความวิจัยและบทวิจารณ์หนังสือ ในฉบับนี้ประกอบด้วย 1) Consumers' Resistance to Mobile Banking Using and Organizational Performance: a Conceptual Framework 2) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา 3) การศึกษาความพึงพอใจและความผูกพันของผู้ซื้อผ้าไหมแพรวา จังหวัดกาฬสินธุ์ 4) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ: กรณีศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น 5) ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค และ Book Review เรื่อง หลักสูตรการวางแผนทางการเงิน: ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน (CFP)

กองบรรณาธิการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวารสารฉบับนี้จะมอบความรู้จากบทความที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้อ่านทุกท่าน และตั้งแต่ฉบับนี้เป็นต้นไปสามารถอ่านบทความได้จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/kkbsjournal> ด้วยความมุ่งมั่นนำเสนอบทความที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์อย่างต่อเนื่อง จึงใคร่ขอเชิญผู้สนใจส่งบทความที่มีคุณค่าร่วมตีพิมพ์กับ KKBS Journal ฉบับต่อไป

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความ

หน้า

Consumers' Resistance to Mobile Banking Using and Organizational.....1	
Performance: A Conceptual Framework	

Peevara Parnitvitidkun Pensri Jaroenwanit

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต.....10	
คนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา	

Factors Affecting the Debt Repayment Behavior of the Fund of Empowerment of Persons with Disabilities in Nakhon Ratchasima Province	
--	--

ศิริลักษณ์ บุญชัยสุข อุษณา แจ่มคล้าย

Sirilak Boonchaisuk Usana Jangkloy

การศึกษาความพึงพอใจและความผูกพันของผู้ซื้อผ้าไหมแพรวา จังหวัดกาฬสินธุ์.....26	
A Study of Satisfaction and Commitment of Prea Wa Silk Buyers in Kalasin Province.	

วรรณภา แสงภักดี สุพัตรา ใจเมตตา วิยะดา บรรจง สุพจน์ ดีบุญมี มัลลิกา จำปาแพง

Wannapa Saengpakdee Suphattra Chaimetta Wiyada Bunjong

Supot Deeboonmee Mullika Jumpapang

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้สูงอายุ: กรณีศึกษาในเขตเทศบาลนครขอนแก่น.....34	
Elderly Tourism Behavior: A Case Study in Khon Kaen Municipality	

หนึ่งฤทัยรัตน์ กระจ่างพัฒน์วงศ์ อรอนงค์ พัวรัตนอรุณกร

Nuengharutairat Krajangpatwong Oranong Puarattanaarunkorn

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนใน.....52	
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค	

Relationship Between Financial Ratios and Stock Prices for Customer Products Industry Firms in The Stock Exchange of Thailand	
--	--

วรัญญา ณ ราชสิมา ณัฐวิภา กิตติวุฒิชุศิลป์ ชลิตา เสนลิทธิ พิจิตรา มิตรสันเทียะ

อรสา จันทร์อ่อน พงษ์สุทธิ พิณแสน นงนิตย์ จันทร์จรัส

Warunya Na-Ratchasima Natthawipha Kitvuttishusilp Chalita Sensit

Pijidtra Midsuntia Orasa Jun-On Pongsutti Phuensane Nongnit Chancharat

Book Review

หลักสูตรการวางแผนทางการเงิน: ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน (CFP).....65	
วิวัฒน์วงศ์ บุญหนุน	

Wiwatwong Bunnun

Consumers' Resistance to Mobile Banking Using and Organizational Performance: A Conceptual Framework

Peevara Parnitvitidkun^{1*} Pensri Jaroenwanit²

Abstract

In increasingly competitive environments, the globalization of financial services rapidly expands. Banking consumers are able to access at any time via their mobile devices and from most locations via the Internet; in the meantime, organizations have attempted to search for effective strategies and apply them into their business operations for pursuing sustainable competitive advantage and achieving best performance are needed. Most of the previous researches on the mobile banking mainly focus on intention to use. In order to extend the knowledge in this field. Despite this lack of consensus, the existing literature consistently suggests that an important, building on the innovation resistance theory is scarcity or limited availability. To fill this research gap, this paper develops a conceptual framework which examines the impact of functional and psychological barriers to a person's intention to resist using mobile banking and organizational performance in unbanked mobile phone Thai users. Hopefully, this study will offer implications for future research and design organizational strategies in the cashless society that holds value to both academics and practitioners working in the field.

Keywords: Mobile banking, Innovation resistance theory, Organizational performance

Introduction

With the rapid expansion of the Internet, increased computer access and convenient electronic services in the global business environment. On the other hand, enabled by mobile technologies, allowed businesses to deliver unique services and to serve a new business model for businesses. Specifically, mobile banking has turned financial services into typically available 24 hours per day. Therefore, businesses require mobile devices and the Internet to operate (Hew, 2017; Shaikh & Karjaluo, 2015; Subsorn & Limwiriyaikul, 2012; Yu & Yu, 2010). In particular, mobile devices such as smart-phones and tablets become an essence in daily life which connect the Internet to access banking networks for financial services (Eastin,

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

²คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*Corresponding Author e-mail: peevara.p@gmail.com

Brinson, Doorey & Wilcox, 2016; Hanafizadeh, Keating & Khedmatgozar, 2014; Hew, 2017); for example, customers require mobile devices to manage their bank accounts and allow banking anytime, and anywhere (Shaikh & Karjaluoto, 2015; Verissimo, 2016). A review of the related literature shows a growing emphasis on researches in addressing the advantages of mobile banking; in addition, mobile banking is considered to be one of the last major technological innovations which is boosting the number of services and content available for both customers and banks (Baptista & Oliveira, 2016; Hanafizadeh et al., 2014; Shaikh & Karjaluoto, 2015; Tam & Oliveira, 2016b; Verissimo, 2016; Yen & Wu, 2016).

To mobilize the main causes of innovations failure on the market, the consumer resistance is caused by a failure to meet the success of an innovation (Cornescu & Adam, 2013; Heidenreich, Kraemer & Handrich, 2016; Ram & Sheth, 1989), and consequently organizations need to understand consumer resistance and conduct their business to become more efficient improvement competitiveness, productivity and profitability, such as delivering innovations toward consumers need. Nevertheless, most companies face high rates of innovation failures (Cornescu & Adam, 2013). Based on the studies and reviews of related literature, most research shows that consumer innovation adoption has been modified, while consumer innovation resistance researches which investigate what influences people to resist adopting new services or products are few (Chian-Son, Chien-Kuo & Wachara, 2015; Chian-Son & Wachara, 2016).

As a consequence, a greater understanding of the perspective of consumer innovation resistance to mobile banking using is used to provide better developing innovative strategies and services to reach consumers which improving organizational performance (Bhatt, 2016; Chanchai, Sellitto & Fong, 2015). For these reasons, this paper investigates how both functional and psychological barriers affect the person's intention to resist using mobile banking toward organizational performance in Thailand.

Literature Review

Mobile banking

Mobile banking is a system that allows customers to access account balances, pay bills, transfer between accounts and transfer domestic or international funds through their smartphones or tablets instead of visiting banks and access banking services without the time and location limitation (Baptista & Oliveira, 2016; Chian-Son et al., 2015; Cruz, Neto, Muñoz-Gallego & Laukkanen, 2010; Jarunee, 2014; Shaikh & Karjaluoto, 2015; Tam & Oliveira, 2016b; Wonglimpiyarat, 2014). Besides, the growth of mobile commerce has progressed

the growth of mobile banking (Eastin et al., 2016; Hanafizadeh et al., 2014; Hew, 2017; Tam & Oliveira, 2016a); for example, customers buy goods or services from the Internet in anywhere (Lee, Temel & Uz Kurt 2016) and the Internet has made avenues for companies (Udo, Bagchi, & Maity, 2016). Furthermore, several advantages of mobile banking are providing new growth opportunities, enhancing operational efficiency, increasing market share and enabling new innovations in financial services (Baptista & Oliveira, 2016; Cruz et al., 2010; Hanafizadeh et al., 2014; Shaikh & Karjaluoto, 2015; Tam & Oliveira, 2016a, 2016b; Yen & Wu, 2016). Accordingly, mobile banking is at the heart of every business which is typically available 24 hours per day (Shaikh & Karjaluoto, 2015; Verissimo, 2016).

Innovation resistance theory

Innovation resistance theory investigates what influences consumer's resistance to adopt technology-enabled new services or products (Chian-Son et al., 2015; Chian-Son & Wachara, 2016; Claudy, Garcia & O'Driscoll, 2015). This theory consists of both psychological and functional barriers. First, psychological barriers are often caused by conflict with consumers' prior beliefs, it including tradition barriers and image barriers. Moreover, the tradition barrier arises when an innovation is incompatible with an individual's existing values, norms, and past experience and may block the adoption of the innovation. On the other hand, the image barrier could be considered as the image of mobile banking services. Second, the functional barrier is an obstacle that has direct impacts on the reluctance of consumers, it can be divided into the usage barrier, value barrier and risk barriers that consumers may associate with a new product or service. Also, the usage barrier mainly implies the role of functional usability of an innovation. Furthermore, the value barrier defines as the perceived superiority of an innovation to the product or service it follows. Besides, the risk barrier relates in the form of different risk types such as fraud or product quality (Chian-Son et al., 2015; Chian-Son & Wachara, 2016; Jansukpum & Kettem, 2015; T. Laukkanen, Sinkkonen, Kivijärvi & Laukkanen, 2007; Ram, 1989; Laukkanen, Sinkkonen & Laukkanen, 2008; Laukkanen & Kiviniemi, 2010; Laukkanen, Sinkkonen, Kivijärvi & Laukkanen, 2007; Luo, Lee Mattila & Liu, 2012; McCarthy & Schurmann, 2015; Ram & Sheth, 1989).

Organizational performance

The organizational performance is the influence of using the information on the system (Chien-Wen David & Chiang-Yu John, 2009; Petter & McLean, 2009; Wang, 2008). However, a measure of organizational performance includes five indicators: staff reduction, product cost control, internal organizational efficiency, market information support and increased effectiveness in serving the public (DeLone & McLean, 1992; Gorla, Somers, & Wong, 2010). Those

measures are contributed to meeting organizational goals and creating competitive advantage (DeLone & McLean, 1992); for instance, expanding its market share rate and defect-free rate, improving its cost management and productivity (Hernaus, Pejić Bach & Bosilj Vukšić, 2012; Liao, Lin & Lin, 2016) and measuring its annual average growth rate from the balance sheet and income statement (Ezzi & Jarboui, 2016; Simpson, Padmore & Newman, 2012; Wang, Sharma, & Cao, 2016). Above all, long-term organizational performance is essential for the company's survival (Hernaus et al., 2012; Katchova & Enlow, 2013).

Conceptual Model and Research Proposition

Innovation resistance theory and intention to resist using mobile banking

In recent decades the banking industry has faced challenges and transformations. Also, mobile banking providers should understand consumers' behavior toward an innovation – especially consumer innovation resistance. Then, they should focus on behavior toward an innovation and perceived risks associated with innovation adoption that influence people to resist using new services or products. (Chian-Son & Wachara, 2016; Ram & Sheth, 1989). Base on the innovation resistance theory, the usage barrier is mostly related to the usability of the service such as inconvenience due to the keyboard and display of the device to pay bill. The value barrier, since the purchase of a computer and the Internet would cause some of the non-users more costs than benefits. The risk barrier is the risks that some customers fear mistakes and privacy risk when conducting their bank affairs via a mobile phone. The tradition barrier to electronic banking may arise, not all customers may see the need for new, complementary channels. And the image barrier may be that some consumers perceive the technology to be too difficult to use (Laukkanen et al., 2007). If the resistance to mobile banking would increase, therefore the intention to resist of using this service would increase. Furthermore, the functional and psychological barriers to innovation affect significantly the non-adoption of mobile banking (Chemingui & Ben lallouna, 2013). Therefore, the researcher proposes the following proposal:

Proposition 1: Psychological barriers affect a person's intention to resist using mobile banking.

Proposition 2: Functional barriers affect a person's intention to resist using mobile banking.

Intention to resist using mobile banking and organizational performance

The DeLone & McLean model, users have different needs of system and information quality to use; as a result, most firms provide identify categories for each system success that effect the organizational performance (Hsu, Chang, Chu & Lee, 2014; Petter & McLean, 2009). Also, organizations are constantly seeking a business strategy to improve their core

competency and gain a competitive advantage that could bring the organization closer to business success (Li & Tan, 2013). In addition, mobile banking enables users to conduct their financial services with a performance that offers many advantages for individuals, such as time savings and ease of performing banking transactions. Alternatively, both efficiency and effectiveness at performing mobile banking tasks are the aim to meet market and customer demands that bring on the high level of organizational performance in a diverse and ever-changing marketplace (Tam & Oliveira, 2016b). On the other hand, organizations need to understand consumer resistance and identify factors that improve the competitiveness, productivity and profitability. Despite the company's efforts to guide the development processes of innovation toward consumers need, most companies face high rates of innovation failure; for example, product rejection by the consumer (Cornescu & Adam, 2013). To determine resistance, this paper proposes the following proposal:

Proposition 3: A person's intention to resist using mobile banking affect organizational performance.

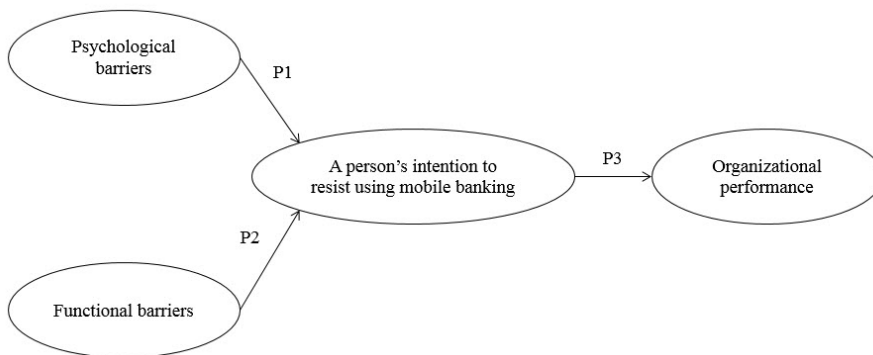

Figure 1: The conceptual model.

Based on the review of related literature, researchers have set the research conceptual framework of the impact of functional and psychological barriers to a person's intention to resist using mobile banking and organizational performance in Thailand as shown in Fig.1.

Summary

Based on the studies and reviews of related literature, the conceptual framework assumes two points. First, this study uses the theory of consumer innovation resistance as a theoretical basis. Second, this framework measures the organizational performance. In summary, those points are important for the companies' strategies to understand consumer resistance behavior in the cashless society.

References

- Baptista, G. & Oliveira, T. (2016). A weight and a meta-analysis on mobile banking acceptance research. **Computers in Human Behavior**, **63**, 480-489.
- Bhatt, A. (2016). Factors affecting customer's adoption of mobile banking services. **Journal of Internet Banking & Commerce**, **21**(1), 1-22.
- Chanchai, P., Sellitto, C. & Fong, M. (2015). User Intentions to Adopt Mobile Payment Services: A Study of Early Adopters in Thailand. **Journal of Internet Banking & Commerce**, **20**(1), 1-29.
- Chemingui, H. & Ben lallouna, H. (2013). Resistance, motivations, trust and intention to use mobile financial services. **International Journal of Bank Marketing**, **31**(7), 574-592.
- Chian-Son, Y., Chien-Kuo, L. & Wachara, C. (2015). Analysis of consumer e-lifestyles and their effects on consumer resistance to using mobile banking: Empirical surveys in Thailand and Taiwan. **The International Journal of Business and Information**, **10**(2), 198-232.
- Chian-Son, Y. & Wachara, C. (2016). Consumers' resistance to using mobile banking: Evidence from Thailand and Taiwan. **International Journal of Electronic Commerce Studies**, **7**(1), 21-38.
- Chien-Wen David, C. & Chiang-Yu John, C. (2009). Understanding consumer intention in online shopping: A respecification and validation of the DeLone and McLean model. **Behaviour & Information Technology**, **28**(4), 335-345.
- Claudy, M. C., Garcia, R. & O'Driscoll, A. (2015). Consumer resistance to innovation—a behavioral reasoning perspective. **Journal of the Academy of Marketing Science**, **43**(4), 528-544.
- Cornescu, V. & Adam, C.-R. (2013). The consumer resistance behavior towards innovation. **Procedia Economics and Finance**, **6**, 457-465.
- Cruz, P., Neto, L. B. F., Muñoz Gallego, P. & Laukkanen, T. (2010). Mobile banking rollout in emerging markets: evidence from Brazil. **International Journal of Bank Marketing**, **28**(5), 342-371.
- DeLone, W. H. & McLean, E. R. (1992). Information systems success: The quest for the dependent variable. **Information Systems Research**, **3**(1), 60-95.
- Eastin, M. S., Brinson, N. H., Doorey, A. & Wilcox, G. (2016). Living in a big data world: Predicting mobile commerce activity through privacy concerns. **Computers in Human Behavior**, **58**, 214-220.

- Ezzi, F. & Jarboui, A. (2016). Does innovation strategy affect financial, social and environmental performance? **Journal of Economics, Finance and Administrative Science**, 21(40), 14-24.
- Gorla, N., Somers, T. M. & Wong, B. (2010). Organizational impact of system quality, information quality, and service quality. **The Journal of Strategic Information Systems**, 19(3), 207-228.
- Hanafizadeh, P., Keating, B. W. & Khedmatgozar, H. R. (2014). A systematic review of Internet banking adoption. **Telematics and Informatics**, 31(3), 492-510.
- Heidenreich, S., Kraemer, T. & Handrich, M. (2016). Satisfied and unwilling: Exploring cognitive and situational resistance to innovations. **Journal of Business Research**, 69(7), 2440-2447.
- Hernaus, T., Pejić Bach, M. & Bosilj Vukšić, V. (2012). Influence of strategic approach to BPM on financial and nonfinancial performance. **Baltic Journal of Management**, 7(4), 376-396.
- Hew, J. J. (2017). Hall of fame for mobile commerce and its applications: A bibliometric evaluation of a decade and a half (2000–2015). **Telematics and Informatics**, 34(1), 43-66.
- Hsu, M.H., Chang, C.M., Chu, K. K. & Lee, Y.J. (2014). Determinants of repurchase intention in online group-buying: The perspectives of DeLone & McLean IS success model and trust. **Computers in Human Behavior**, 36, 234-245.
- Jarunee, W. (2014). Mobile banking strategy: E-payment market and AEC opportunities. **Journal of Payments Strategy & Systems**, 8(3), 316-329.
- Katchova, A. L. & Enlow, S. J. (2013). Financial performance of publicly-traded agribusinesses. **Agricultural Finance Review**, 73(1), 58-73.
- Laukkanen, P., Sinkkonen, S. & Laukkanen, T. (2008). Consumer resistance to internet banking: postponers, opponents and rejectors. **International Journal of Bank Marketing**, 26(6), 440-455.
- Laukkanen, T. & Kiviniemi, V. (2010). The role of information in mobile banking resistance. **International Journal of Bank Marketing**, 28(5), 372-388.
- Laukkanen, T., Sinkkonen, S., Kivijärvi, M. & Laukkanen, P. (2007). Innovation resistance among mature consumers. **Journal of Consumer Marketing**, 24(7), 419-427.
- Lee, E. M., Temel, S. & Uz Kurt, C. (2016). The effect of consumers' innovation perception on internet usage behaviors. **International Journal of Innovation Science**, 8(2), 100-112.

- Li, Y. & Tan, C.-H. (2013). Matching business strategy and CIO characteristics: The impact on organizational performance. **Journal of Business Research**, 66(2), 248-259.
- Liao, L.-K., Lin, Y.-M. & Lin, T.-W. (2016). Non-financial performance in product market and capital expenditure. **Journal of Business Research**, 69(6), 2151-2159.
- Luo, X., Lee, C. P., Mattila, M. & Liu, L. (2012). An exploratory study of mobile banking services resistance. **International Journal of Mobile Communications**, 10(4), 366-385.
- McCarthy, B. & Schurmann, A. (2015). Sustainable horticulture in North Queensland: Resistance to the adoption of Innovations? **Journal of New Business Ideas & Trends**, 13(2), 15-38.
- Petter, S. & McLean, E. R. (2009). A meta-analytic assessment of the DeLone and McLean IS success model: An examination of IS success at the individual level. **Information & Management**, 46(3), 159-166.
- Ram, S. S. & Sheth, N.J. (1989). Consumer resistance to innovation: The marketing problem and its solution. **The Journal of Comer Marketing**, 6(2), 5-14.
- Shaikh, A. A. & Karjaluoto, H. (2015). Mobile banking adoption: A literature review. **Telematics and Informatics**, 32(1), 129-142.
- Simpson, M., Padmore, J. & Newman, N. (2012). Towards a new model of success and performance in SMEs. **International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research**, 18(3), 264-285.
- Subsorn, P. & Limwiriyakul, S. (2012). A comparative analysis of internet banking security in thailand: A customer perspective. **Procedia Engineering**, 32, 260-272.
- Tam, C. & Oliveira, T. (2016a). Performance impact of mobile banking: using the task-technology fit (TTF) approach. **International Journal of Bank Marketing**, 34(4), 434-457.
- Tam, C. & Oliveira, T. (2016b). Understanding the impact of m-banking on individual performance: DeLone & McLean and TTF perspective. **Computers in Human Behavior**, 61, 233-244.
- Udo, G., Bagchi, K. & Maity, M. (2016). Exploring factors affecting digital piracy using the norm activation and utaut models: The role of national culture. **Journal of Business Ethics**, 135(3), 517-541.
- Verissimo, J. M. C. (2016). Enablers and restrictors of mobile banking app use: A fuzzy set qualitative comparative analysis (fsQCA). **Journal of Business Research**, 69(11), 5456-5460.

- Wang, Y. S. (2008). Assessing e-commerce systems success: a respecification and validation of the DeLone and McLean model of IS success. **Information Systems Journal**, 18(5), 529-557.
- Wang, Z., Sharma, P. N. & Cao, J. (2016). From knowledge sharing to firm performance: A predictive model comparison. **Journal of Business Research**, 69(10), 4650-4658.
- Wonglimpiyarat, J. (2014). Competition and challenges of mobile banking: A systematic review of major bank models in the Thai banking industry. **Journal of High Technology Management Research**, 25(2), 123-131.
- Yen, Y. S. & Wu, F.-S. (2016). Predicting the adoption of mobile financial services: The impacts of perceived mobility and personal habit. **Computers in Human Behavior**, 65, 31-42.
- Yu, T. K. & Yu, T.-Y. (2010). Modelling the factors that affect individuals' utilisation of online learning systems: An empirical study combining the task technology fit model with the theory of planned behaviour. **British Journal of Educational Technology**, 41(6), 1003-1017.

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา
Factors Affecting the Debt Repayment Behavior of the Fund of
Empowerment of Persons with Disabilities
in Nakhon Ratchasima Province

ศิริลักษณ์ บุญชัยสุข^{1*} อุษณา แจ้งคล้อย²

Sirilak Boonchaisuk Usana Jangkloy

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลลูกหนี้รายตัวและระบบงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ จำนวน 1,191 คนที่มีภาระหนี้สินที่ต้องชำระหนี้ตามปีงบประมาณ 2559

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นด้วยสถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการชำระหนี้กับปัจจัย ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานะผู้กู้ (ผู้กู้เป็นลูกหนี้ หรือผู้ดูแลเป็นผู้กู้) ประเภทความพิการ อาชีพ และอายุสัญญากู้ยืม โดยใช้สถิติ t-test และ F-test

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงจำนวน 53.74 เปอร์เซ็นต์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีสถานะคนพิการเป็นผู้กู้เอง และพบว่าส่วนใหญ่มีความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรจำนวน 48.3 เปอร์เซ็นต์ และมีอายุสัญญากู้ยืมในปีที่ 1 จำนวน 39 เปอร์เซ็นต์ การทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 คือปัจจัยด้านอาชีพ และปัจจัยด้านอายุสัญญากู้ยืม ส่วนปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้ และปัจจัยด้านประเภทความพิการ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : พฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้, คนพิการ, กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

¹นักศึกษา หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

²สาขาวิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

*Corresponding Author e-mail: Sirida24@gmail.com

Abstract

The purpose of this study was to examine and compare factors affecting debt repayment behavior of borrowers of the Fund for Empowerment of Persons with Disabilities in Nakhon Ratchasima Province. The data were collected from debtor's database system of The Fund of Empowerment of Persons with Disabilities. The samples were 1,191 borrowers who had an obligation to repay the amount in fiscal year 2559 (A.D. 2016).

Descriptive statistics were used to describe the basic features of the data. For the hypotheses testing, t- test and F-test were compiled to compare the differences between debt repayment behaviors and the six factors; gender, age, borrowing by the person with disabilities or the caregiver, types of disability, career, and the loan agreement term.

The results of this study found that the samples consisted of 53.74 percent female. Most of the samples were self-borrower who had mobility or physical disability, aged between 41-50 years old. Their occupation was agricultural 48.3 percent and the majority of the samples, 39 percent, were the first year borrower. Factors affecting the differences of the debt repayment behavior at the statistically significant confidence level of 95 included the occupation factor and the loan agreement term. The rest; gender, age, status of the borrower, type of disability; were statically insignificant difference to the debt repayment behavior.

Keyword : Debt repayment behavior, Disabled, The Fund of Empowerment of persons with disabilities

บทนำ

สถานการณ์ด้านคนพิการในประเทศไทย มีคนพิการที่ได้รับการออกบัตรประจำตัวคนพิการจำนวน 1,808,524 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ของประชากรทั้งประเทศ และคนพิการที่อยู่ในวัยทำงานอายุระหว่าง 15-60 ปี มีจำนวน 819,550 คน คนพิการในวัยทำงานที่ประกอบอาชีพในสถานประกอบการจำนวน 271,916 คน คิดเป็นร้อยละ 33.18 ของคนพิการที่อยู่ในวัยทำงานที่ประกอบอาชีพแล้ว จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีกฎหมายให้หน่วยงานเอกชนต้องรับคนพิการเข้าไปเป็นลูกจ้าง กรณีมีการจ้างงานในสถานประกอบการที่มีพนักงานจำนวน 100 คนขึ้นไป ในสัดส่วน 100 : 1 เศษเกิน 50 คน ต้องจ้างเพิ่มอีก 1 คน ตามกฎกระทรวง เพื่อให้คนพิการเหล่านั้นมีอาชีพและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างภาคภูมิใจ แต่ปริมาณการจ้างงานตามกฎหมายดังกล่าวก็ยังไม่เพียงพอต่อจำนวนคนพิการที่มีอยู่ และจากข้อมูลในด้านคนพิการที่ไม่สามารถทำงานในสถานประกอบการได้นั้น รัฐบาลจึงได้สนับสนุนเงินทุนแก่คนพิการเพื่อนำไปประกอบอาชีพอิสระ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูล ณ วันที่ 15 กันยายน 2560 กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ) ในขณะเดียวกันรัฐบาลก็จำเป็นต้องให้การส่งเสริมอาชีพด้านต่างๆ แก่คนพิการ ดังจะเห็นได้ว่า การส่งเสริมอาชีพตามหลักสากลนั้น องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ

งานด้านคนพิการว่าเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการโดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพและสังคม และองค์การสหประชาชาติ (United Nation หรือ UN) ได้ให้ความสนใจต่อประเด็นปัญหาของคนพิการ โดยใช้หลักการด้านสวัสดิการสังคม (Singer 1971, อ้างถึงใน พิชิต พิทักษ์เทพสมบัติ, 2540) ได้กล่าวไว้ว่า คุณภาพชีวิต หมายถึง การที่ผู้คนมีความสามารถที่จะทำมาหากิน มีเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่อการดำรงชีวิต ดังนั้นจึงจำเป็นที่ทุกประเทศจะได้ตระหนักถึงความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของคนพิการ และมีการส่งเสริมให้คนพิการมีงานทำและสามารถพึ่งพาตนเองได้ กมลพรรณ พันทิพย์ (2558) ได้ศึกษาหน่วยบริการ กรณีศึกษาความต้องการในบริบทนิคมอุตสาหกรรม เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความสนใจ ทักษะเกี่ยวกับการจ้างงานคนพิการและความต้องการสนับสนุนของสถานประกอบการจากหน่วยบริการจ้างงานคนพิการในบริบทนิคมอุตสาหกรรม ผลการศึกษาพบว่า อุปสรรคในการจ้างงานคนพิการเป็นปัจจัยส่วนบุคคลของคนพิการเอง และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่เอื้ออำนวย

ประเทศไทยมีการกำหนดนโยบายตามแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการสร้างสังคมบูรณาการเพื่อคนพิการ และทุกคนในสังคม โดยให้คนพิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติต่อคนพิการ คนพิการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม สามารถพึ่งพาตนเองได้ นอกจากการฟื้นฟูทางด้านกายภาพแล้ว การส่งเสริมให้คนพิการมีอาชีพเพื่อสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัวก็เป็นสิ่งสำคัญ จากภาวะเศรษฐกิจและสภาพทั่วไปของคนพิการ ทำให้คนพิการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่าย ไม่สามารถใช้บริการทางการเงินในระบบปกติได้ ดังนั้นรัฐบาลจึงมีนโยบายในการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการบริการสังคมรูปแบบหนึ่งที่รัฐบาลใช้เป็นกลไกเพิ่มสิทธิและโอกาสให้คนพิการได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่เป้าหมายการพึ่งพาตนเองได้ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ที่จะเป็นกองทุนสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ทัวถิง และเป็นธรรม ดังนั้นกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจึงมีหน้าที่เพื่อสนับสนุนทุนสำหรับการกู้ยืมเงินประกอบอาชีพของคนพิการ โดยเริ่มมีการให้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2537 ทั่วประเทศ

จากรายงานข้อมูลด้านคนพิการในประเทศไทย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนคนพิการมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศไทย จำนวน 735,007 คน ร้อยละ 40.64 ของคนพิการทั่วประเทศ ส่วนในจังหวัดนครราชสีมา มีคนพิการมากเป็นอันดับที่สองรองลงมาจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งจังหวัดนครราชสีมามีคนพิการทุกประเภท จำนวน 80,911 คน โดยความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมีจำนวน 38,692 คน ความพิการทางการมองเห็น จำนวน 13,716 คน ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย จำนวน 12,530 คน ตามลำดับ ในจังหวัดนครราชสีมา มีผู้ที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อนำไปประกอบอาชีพเริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ 2537 – 2559 มียอดกู้ทั้งหมด 111,099,050 บาท ยอดจ่ายชำระหนี้ จำนวน 42,730,394 บาท และมียอดคงเหลือจำนวน 70,368,956 บาท (กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ, 2559) การศึกษา

ค้นคว้าด้านคุณภาพชีวิตคนพิการพบว่า ส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาไปในแนวทางการทำงานของคนพิการ และเน้นการศึกษาด้านปัญหาอุปสรรคของการทำงานการเข้าถึงสิทธิของคนพิการ แต่ยังไม่มีการวิจัยใดที่มุ่งศึกษาในเรื่องการส่งเงินคืนเงินของคนพิการ ถึงแม้ว่าเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจะเป็นการให้เงินกู้ยืมที่ไม่มีดอกเบี้ย มีความแตกต่างจากเงินกู้ยืมของสถาบันการเงินอื่น ๆ แต่หากมีการศึกษาในเรื่องการส่งเงินคืนของลูกหนี้มีทั้งคนที่ส่งชำระเป็นปกติ และลูกหนี้ที่ส่งชำระไม่ปกติว่ามีสัดส่วนมากน้อยอย่างไร อาจนำมาซึ่งการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อกำหนดนโยบายการให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

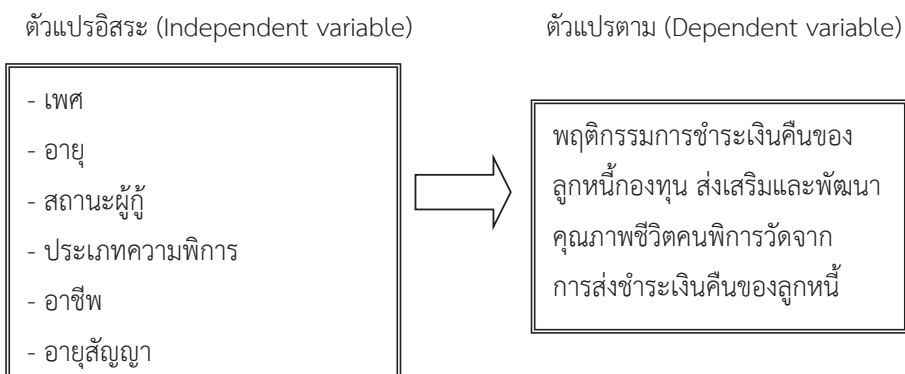
ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยเบื้องต้นที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ที่เป็นคนพิการ เพราะเนื่องจากไม่มีการศึกษาข้อมูลด้านพฤติกรรมของการชำระหนี้ในส่วนของคนพิการ โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลทางด้านสถาบันการเงินที่ศึกษาพฤติกรรมของลูกหนี้นักการ โดยได้ทำการศึกษาข้อมูลการกู้ยืมเงินและการส่งชำระหนี้ของลูกหนี้ปีงบประมาณ 2556 – 2559 จำนวน 1,191 คน ที่อยู่ระหว่างการชำระหนี้ในปีงบประมาณ 2559

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัย (เพศ, อายุ, สถานะของผู้กู้, ประเภทความพิการ, อาชีพ, อายุสัญญากู้ยืม) ที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวคิดและสมมติฐานของการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา โดยศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษา ซึ่งสามารถพัฒนารอบแนวคิดโดยกำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะใช้เป็นกรอบในการศึกษา ดังต่อไปนี้

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานที่ใช้ในการศึกษาดังต่อไปนี้

- สมมติฐานที่ 1H₁ : ปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้
- สมมติฐานที่ 2H₂ : ปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้
- สมมติฐานที่ 3H₃ : ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้
- สมมติฐานที่ 4H₄ : ปัจจัยด้านประเภทความพิการที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้
- สมมติฐานที่ 5H₅ : ปัจจัยด้านอาชีพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้
- สมมติฐานที่ 6H₆ : ปัจจัยด้านอายุสัญญากู้ยืมเงินที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้

แนวคิดของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เริ่มต้นจากกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ถูกจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 และเริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2538 โดยมีแหล่งที่มาของเงิน คือ เงินงบประมาณ เงินสมทบจากสถานประกอบการ เงินดอกผลของกองทุนฯ และเงินบริจาค ทั้งนี้กิจกรรมหลักของกองทุนฯ คือ บริการเงินกู้ยืมประกอบอาชีพ เพื่อเป็นทุนประกอบอาชีพหรือขยายกิจการสำหรับคนพิการ ในวงเงินกู้รายละไม่เกิน 40,000 บาท ผ่อนชำระหนี้ภายใน 5 ปี โดยไม่เสียดอกเบี้ย และการสนับสนุนงบประมาณแก่หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชน เพื่อดำเนินโครงการ เกี่ยวกับการพัฒนาฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการแพทย์ การศึกษา อาชีพ และสังคมสำหรับคนพิการ

ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ได้มีการกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และยังได้กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการเพื่อมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐเพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว บทบัญญัติมาตรา 23 จึงได้กำหนดให้จัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ส่งเสริมและดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ ฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการดำเนินงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ทั้งนี้ได้มีการขยายวงเงินกู้รายละไม่เกิน 120,000 บาท ผ่อนชำระหนี้ภายใน 5 ปี โดยไม่มีดอกเบี้ย

วิธีการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือผู้ที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการทั้งคนพิการเองหรือผู้ดูแลคนพิการ ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ยังคงมีหนี้ค้างชำระอยู่ จำนวน 2,657 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในปีงบประมาณ 2556 - 2559 เป็นจำนวน 1,191 คน เนื่องจากข้อมูลของลูกหนี้ในปีงบประมาณ 2559 ซึ่งเป็นปีงบประมาณที่มีการกู้ยืมเงินของลูกหนี้มากที่สุดและมีการเก็บข้อมูลย้อนหลัง 4 ปี ในปีงบประมาณ 2556 -2559 มีจำนวนของการกู้ยืมเงินเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องทุกปี

ตารางที่ 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ปีที่กู้ยืมเงิน เงินกองทุนฯ	จำนวนคนกู้ยืม
ปีงบประมาณ 2556	135
ปีงบประมาณ 2557	236
ปีงบประมาณ 2558	355
ปีงบประมาณ 2559	465
รวมทั้งสิ้น	1,191

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) จากฐานข้อมูลลูกหนี้รายตัวเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จังหวัดนครราชสีมา และระบบงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดนครราชสีมา เป็นแหล่งข้อมูลให้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

การศึกษานี้มีการเก็บข้อมูลจากลูกหนี้ที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นรายปีงบประมาณ โดยการเก็บข้อมูลครั้งนี้ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลจากลูกหนี้ในปีงบประมาณ 2556 ถึง 2559 โดยทำการเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของลูกหนี้ทั้ง 6 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ สถานะผู้กู้ ประเภทความพิการ อาชีพ อายุสัญญากู้ยืม จากฐานข้อมูลลูกหนี้รายตัวจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ และเก็บข้อมูลของพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ในระหว่างปีงบประมาณ 2559 จำนวน 1,191 คน จากรายงานการชำระหนี้รายเดือนของลูกหนี้ จากระบบงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลที่มีการชำระเงินของลูกหนี้ในหนึ่งปีงบประมาณ ระหว่างเดือน ตุลาคม 2558 ถึงเดือนกันยายน 2559 เป็นจำนวน 12 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ การใช้แบบเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้จัดทำขึ้นจากฐานข้อมูลลูกหนี้รายตัว และระบบงานกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในการจัดเก็บข้อมูลประวัติของผู้กู้ และพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้เงินกู้ยืมกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ปีงบประมาณ 2556 ถึงปีงบประมาณ 2559 ของเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ตารางที่ 2 สรุปตารางการวัดค่าตัวแปร

ข้อมูล	ระดับ	คำอธิบาย	ลักษณะที่ใช้	สถิติ
เพศ	Nominal	แบ่งเป็น 2 กลุ่ม	1 = เพศชาย 2 = เพศหญิง	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
อายุ	Ordinal	แบ่งเป็น 5 กลุ่ม	1 = 20-30 ปี 4 = 51-60 ปี 2 = 31-40 ปี 5 = 61 ปีขึ้นไป 3 = 41-50 ปี	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
สถานะผู้กู้	Nominal	แบ่งเป็น 2 กลุ่ม	1 = คนพิการกู้เอง 2 = ผู้ดูแลผู้แทน	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
อาชีพ	Nominal	แบ่งเป็น 3 กลุ่ม	1 = อาชีพค้าขาย 2 = อาชีพเกษตร 3 = อาชีพงานช่างและบริการ	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
ประเภท ความพิการ	Nominal	แบ่งเป็น 4 กลุ่ม	1 = ความพิการทางการเห็น 2 = ความพิการทางการได้ยิน 3 = ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือ ทางร่างกาย 4 = ผู้ดูแลผู้แทน	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
อาชีพ	Nominal	แบ่งเป็น 3 กลุ่ม	1 = อาชีพค้าขาย 2 = อาชีพเกษตร 3 = อาชีพงานช่างและบริการ	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ

ตารางที่ 2 สรุปตารางการวัดค่าตัวแปร (ต่อ)

ข้อมูล	ระดับ	คำอธิบาย	ลักษณะที่ใช้	สถิติ
อายุสัญญา กู้ยืม	Nominal	แบ่งเป็น 4 กลุ่ม	1 = อายุสัญญาปีที่ 1(2559) 2 = อายุสัญญาปีที่ 2(2558) 3 = อายุสัญญาปีที่ 3(2557) 4 = อายุสัญญาปีที่ 4(2556)	เชิงพรรณนา สถิติอนุมาน ความถี่ ร้อยละ
พฤติกรรม การจ่าย ชำระหนี้	Ratio	นับจำนวนครั้ง ในการจ่าย ทั้งหมด 12 ครั้ง ปีงบประมาณ 2559	0 = ไม่ส่ง 1 = ส่ง และคิดเป็นอัตราส่วน	เชิงพรรณนา สถิติเชิงอนุมาน t-test F-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive analysis) เป็นการศึกษาความหมายและแนวคิดที่มาของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แนวคิดเกี่ยวกับคนพิการ แนวคิดเกี่ยวกับหนี้รวมถึงแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอนุมาน (Inferential statistics) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้กับปัจจัย ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วยด้านเพศ อายุ สถานะผู้กู้ ประเภทความพิการ อาชีพ และอายุสัญญากู้ยืม โดยทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปรและมากกว่า 2 ตัวแปร เป็นการทดสอบ t-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างคือผู้ที่กู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และอยู่ในระหว่างจ่ายชำระหนี้ในปีงบประมาณ 2559 จำนวน 1,191 คน ผลการศึกษาตามตารางที่ 3 พบว่ามีลูกหนี้ที่กู้ยืมเงินมากที่สุดคือเพศหญิง มีจำนวน 640 คน คิดเป็นร้อยละ 53.74 ส่วนเพศชายมีการกู้ยืมเงินน้อยกว่าเพศหญิง มีจำนวน 551 คน คิดเป็นร้อยละ 46.26 ลูกหนี้ที่กู้ยืมเงินส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 79.85 ลูกหนี้ส่วนใหญ่มีสถานะเป็นคนพิการเอง จำนวน 804 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ส่วนผู้ดูแลแทนจำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ประเภทความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายมีการกู้ยืมเงินมากที่สุดเป็นลำดับแรก จำนวน 571 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 ลำดับต่อมาคนดูแลแทนคนพิการ จำนวน 387 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ลูกหนี้ประเภทความพิการทางการเห็น จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 ตามลำดับ ลูกหนี้ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตรมากที่สุด จำนวน 575 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคืออาชีพค้าขาย จำนวน 468 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ส่วนอาชีพที่กู้เงินไปประกอบอาชีพน้อยที่สุด

คือ งานช่างและบริการ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 ลูกหนี้ส่วนใหญ่ที่อยู่ในระหว่างการชำระหนี้มากที่สุด คือลูกหนี้อายุสัญญาปีที่ 1 คือลูกหนี้ปีงบประมาณ 2559 จำนวน 465 คน คิดเป็นร้อยละ 39 ลำดับต่อมาคือ อายุสัญญาปีที่ 2 ปีงบประมาณ 2558 จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ในระหว่างปีงบประมาณ 2559

ปัจจัย	จำนวน (ความถี่)	จำนวนครั้งการจ่ายชำระหนี้ (ปีงบประมาณ 2559)
เพศ		
ชาย	551	3,244
หญิง	640	3,388
อายุ		
20 - 30 ปี	71	376
31 - 40 ปี	169	843
41 - 50 ปี	327	1,879
51 - 60 ปี	321	1,823
61 ปีขึ้นไป	303	1,711
สถานะผู้กู้		
คนพิการกู้เอง	804	4,657
ผู้ดูแลคนพิการกู้แทน	387	1,975
ประเภทความพิการ		
ความพิการทางการเห็น	138	744
ความพิการทางการได้ยิน	95	525
ความพิการทางการเคลื่อนไหว หรือทางร่างกาย	571	3,388
ผู้ดูแลคนพิการ	387	1,975
อาชีพ		
ค้าขาย	468	2,483
เกษตรกร	575	3,278
งานช่างและบริการ	148	871

ตารางที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ในระหว่างปีงบประมาณ 2559 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (ความถี่)	จำนวนครั้งการจ่ายชำระหนี้ (ปีงบประมาณ 2559)
อายุสัญญากู้ยืม		
สัญญากู้ยืมปีที่ 1	465	1,379
สัญญากู้ยืมปีที่ 2	355	3,042
สัญญากู้ยืมปีที่ 3	236	1,468
สัญญากู้ยืมปีที่ 4	135	743

การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ ของลูกหนี้เงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร และมากกว่า 2 ตัวแปร การทดสอบ t-test และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) ตามสมมติฐานงานวิจัยที่ได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเพศ

สมมติฐานที่ 1H₁ : ปัจจัยด้านเพศที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม
การจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการจ่ายชำระหนี้ ในปีงบประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่างเพศที่ต่างกัน

เพศ	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	sig
ชาย	551	.70	.361	1.509	.132
หญิง	640	.66	.374		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4-7 ผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยทางด้านเพศ พบว่าเพศชายมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 70 เพศหญิงมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66 ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคำนวณได้ 1.509 (sig = 0.132) แสดงว่าปัจจัยด้านเพศไม่แตกต่างกันในพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ปัจจัยด้านอายุ

สมมติฐานที่ 2H₂ : ปัจจัยด้านอายุที่ต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม
การจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ ของลูกหนี้ในปัจุบันประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่าง อายุที่ต่างกัน

อายุ	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig
20 - 30	ระหว่างกลุ่ม	.662	4	.166	1.220	.300
31 - 40	ภายในกลุ่ม	160.918	1186	.136		
41 - 50	รวม	161.580	1190			
51 - 60						
61 ขึ้นไป						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของแต่ละกลุ่มอายุ พบว่าระหว่างกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 0.166 ภายในกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 0.136 ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบคำนวณได้ 1.220 (sig = 0.300) แสดงว่าอายุที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้

สมมติฐานที่ 3H₃ : ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ในปัจุบันประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่าง สถานะของผู้กู้ที่ต่างกัน

สถานะผู้กู้	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	sig
คนพิการกู้เอง	804	.68	.365	.591	.341
ผู้ดูแลผู้แทน	387	.66	.376		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยทางด้านประเภทผู้กู้ คนพิการ กู้เองมีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 68 ผู้ดูแลผู้แทนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66 ค่าสถิติ t ที่ใช้ในการเปรียบเทียบคำนวณได้ 0.591 (sig = 0.341) แสดงว่าสถานะผู้กู้ที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ปัจจัยด้านประเภทความพิการ

สมมติฐานที่ 4H₄ : ปัจจัยด้านประเภทความพิการที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์
ต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ในปีงบประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่าง
ประเภทความพิการของผู้กู้ที่แตกต่างกัน

ประเภทความพิการ	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig
ความพิการทางการเห็น	ระหว่างกลุ่ม	.239	3	.080	.586	.624
ความพิการทางการได้ยิน	ภายในกลุ่ม	161.341	1187	.136		
ความพิการทางการเคลื่อนไหว	รวม	161.580	1190			
ผู้ดูแล						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของ
ลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามประเภทความพิการ ระหว่างกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 0.080
ภายในกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 0.136 ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบคำนวณได้ 0.586 (sig = 0.624)
แสดงว่าประเภทความพิการที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ปัจจัยด้านอาชีพ

สมมติฐานที่ 5H₅ : ปัจจัยด้านอาชีพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรม
การจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ในปีงบประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่าง
อาชีพที่แตกต่างกัน

อาชีพ	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig
ค้าขาย	ระหว่างกลุ่ม	1.690	2	.845	6.279	.002*
เกษตร	ภายในกลุ่ม	159.890	1188	.135		
งานช่างและบริการ	รวม	161.580	1190			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 8 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการของแต่ละอาชีพ ระหว่างกลุ่มมี ค่าเฉลี่ย 0.845 ภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 0.135 ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบคำนวณได้ 6.279 (sig = 0.002) แสดงว่าอาชีพ ที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ปัจจัยด้านอายุสัญญา

สมมติฐานที่ 6_H : ปัจจัยด้านอายุสัญญาที่ยืมเงินที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ ในปีงบประมาณ 2559 ของกลุ่มตัวอย่าง อายุสัญญาที่ต่างกัน

อายุสัญญา	แหล่งความ แปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	sig
ชำระปีที่ 1 (2559)	ระหว่างกลุ่ม	19.284	3	6.428	53.621	.000
ชำระปีที่ 2 (2558)	ภายในกลุ่ม	142.296	1187	.120		
ชำระปีที่ 3 (2557)	รวม	161.580	1190			
ชำระปีที่ 4 (2556)						

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 9 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของ ลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามอายุสัญญาการกู้ยืม ระหว่างกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 6.428 ภายในกลุ่มมีค่าเฉลี่ย .120 ค่าสถิติ F ที่ใช้ในการคำนวณเปรียบเทียบคำนวณได้ 53.621 (sig = 0.000) แสดงว่า อายุสัญญาที่ยืมเงินที่แตกต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร และมากกว่า 2 ตัวแปร การทดสอบ t-test และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA : F-test) ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานงานวิจัย	ผลการทดสอบ
สมมติฐานที่ 1H ₁ : ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2H ₂ : ปัจจัยด้านอายุมีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3H ₃ : ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้มีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 4H ₄ : ปัจจัยด้านประเภทความพิการมีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 5H ₅ : ปัจจัยด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 6H ₆ : ปัจจัยด้านอายุสัญญากู้ยืมเงินมีความสัมพันธ์ต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้	ยอมรับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พบว่ามี 2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกัน ได้แก่ ปัจจัยด้านอาชีพ และปัจจัยด้านอายุสัญญากู้ยืม

จากผลการวิจัยที่พบนี้ปัจจัยด้านอาชีพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามแนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย 5 C's (ชนินทร์ พิทยาวิธ, อ้างถึงใน เสนาะ อุเทน, 2547: 11) ที่มีการพิจารณาถึงความมั่นคงในการประกอบอาชีพ เช่นเดียวกันกับแนวคิดเกี่ยวกับกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่จะดูในด้านทักษะของการประกอบอาชีพของลูกค้าหนี้มาทำการประเมินในการอนุมัติให้กู้ ในการประกอบอาชีพแต่ละอาชีพขึ้นอยู่กับความถนัดและความสามารถในการประกอบอาชีพของแต่ละบุคคล ถ้าผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงิน ก็จะส่งผลต่อการจ่ายชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสนาะ อุเทน (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สินเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาทางด้านอาชีพพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการชำระหนี้สินเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย โดยจำแนกตาม การค้างชำระหนี้ และไม่ค้างชำระหนี้ พบว่า ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อภาระหนี้สิน ได้แก่ อาชีพ

ปัจจัยด้านอายุสัญญากู้ยืมเงิน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ที่แตกต่างกัน จากการศึกษาพบว่าลูกค้าหนี้มีการจ่ายชำระหนี้ในระดับดีในช่วงแรก เป็นเพราะได้รับคำแนะนำและเงื่อนไขในการส่งชำระเงินจากเจ้าหน้าที่ จึงทำให้ตระหนักในการจ่ายชำระหนี้ เพราะกลัวเสียประวัติในการจ่ายชำระ และอาจส่งผลต่อการให้กู้ยืมเงินในครั้งต่อไป ส่วนลูกค้าหนี้ที่มีอายุสัญญาที่นาน อาจมีการลืมหรือไม่ได้ใส่ใจในการชำระหนี้เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย 5 P's (ชนินทร์ พิทยาวิธ, อ้างถึงใน เอี่ยมดาว เอกะสิงห์, 2554: 14) เป็นแนวทางในการวิเคราะห์สินเชื่อแบบไม่ใช้งบการเงิน โดยดูที่ด้านจุดประสงค์ในการยืม และระยะเวลาในสัญญาที่ได้ตกลง ระยะเวลาที่ให้กู้มีความเหมาะสมหรือไม่ ดังนั้น กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการจึงควรนำข้อมูลด้านความถี่ในการชำระตามอายุสัญญากู้ยืมมาใช้ในการวิเคราะห์

ความเหมาะสมในการปล่อยกู้ เพื่อประเมินผลการจ่ายชำระหนี้ ว่ามีความสม่ำเสมอหรือไม่ รวมถึงเป็นการประเมินพฤติกรรมในการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอีกด้วย

ปัจจัยด้านเพศ ปัจจัยด้านอายุ ปัจจัยด้านสถานะผู้กู้ และปัจจัยด้านประเภทความพิการ จากการศึกษาพบว่าไม่มีผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาตามแนวคิดในการพิจารณาการให้สินเชื่อ ตามแนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย 5 P's (ชนินทร์ พิทยาวิริ, อ้างถึงใน เอี่ยมดาว เอกะสิงห์, 2554: 14-18) ซึ่งมีการวิเคราะห์คุณสมบัติ (Character) ของผู้ขอสินเชื่อ เป็นการวิเคราะห์อุปนิสัย ใจคอ และพฤติกรรมของผู้ขอสินเชื่อ ว่าจะมี ความรับผิดชอบและเต็มใจในการชำระหนี้มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณา 2 ประเภท ได้แก่ คุณสมบัติและประวัติส่วนบุคคล เช่น อุปนิสัยทั่วไป และคุณสมบัติเฉพาะด้าน เช่น ความชำนาญประสบการณ์ในการทำงาน ความมั่นคง ประเด็นที่จะพิจารณาคือ อายุ เพศ สถานภาพ การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ความมั่นคง ในการประกอบอาชีพ และทำการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับมูลเหตุของการค้างชำระหนี้ ที่อาจเกิดจากปัจจัยของตัวลูกหนี้เอง เช่น ลูกหนี้มีเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ลูกหนี้เจ็บป่วยเรื้อรัง หรือเจตนาไม่จ่ายชำระหนี้ สาเหตุอาจเกิดจากความไม่พร้อมทางด้านร่างกาย หรือเจตนาไม่จ่ายชำระหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เสนาะ อุเทน (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การชำระหนี้สินเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาทางด้านอาชีพพบว่าปัจจัย เพศ อายุ การศึกษา ขนาดของครอบครัว วงเงินกู้ ไม่มีผลกระทบต่อ การชำระหนี้สินเงินกู้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาข้างต้นพบว่าปัจจัยด้านอาชีพและปัจจัยด้านอายุของสัญญาผู้ยืม ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัจจัยด้านอาชีพของคนพิการ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรมีการคำนึงถึงศักยภาพในด้านการประกอบอาชีพของคนพิการ เนื่องจากการปล่อยเงินกู้ยืมในปัจจุบันเป็นการเน้นช่วยเหลือคนพิการให้มีอาชีพ ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ไม่เป็นภาระของสังคม แต่ด้วยคนพิการอาจจะไม่มีประสบการณ์ในด้านอาชีพนั้น ๆ เท่าที่ควร จึงทำให้การกู้ยืมเงินเพื่อไปประกอบอาชีพบางรายไม่ประสบผลสำเร็จ ขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งการปล่อยเงินกู้เพื่อเป็นทุนให้คนพิการกู้ยืม รัฐบาลควรมีการส่งเสริมด้านอาชีพให้มากขึ้น เพิ่มความหลากหลายในอาชีพ ตามความถนัดของคนพิการ และควรจัดหาสถานที่หรือตลาดให้คนพิการที่มีศักยภาพได้แสดงผลงาน หรือสินค้า จะส่งผลให้คนพิการที่กู้ยืมเงินไปสามารถจ่ายชำระหนี้ได้ และส่งผลให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2. ปัจจัยด้านอายุสัญญาผู้ยืม เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ในเขตจังหวัดนครราชสีมา ในการกู้ยืมเงินกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการนั้น การจ่ายชำระเงินกู้ ต้องจ่ายชำระ 50 งวด หรือชำระภายในระยะเวลา 5 ปี โดยกำหนดส่งภายในวันที่ 5 ของเดือน ในการนี้คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการที่กู้ยืมเงินคนพิการอาจจะ

ขาดความรู้ความเข้าใจ หรือไม่ได้ใส่ใจในด้านการส่งชำระเงินกู้เท่าที่ควร บางรายยังมีความเข้าใจว่าส่งชำระเป็นปี ภายในระยะเวลา 5 ปี และคนพิการที่กู้ยืมเงินส่วนใหญ่นำเงินไปประกอบอาชีพด้านการเกษตร ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรผลิตหรือผลตอบแทนที่ได้รับ ใช้ระยะเวลายาวนาน จึงทำให้คนพิการ หรือคนดูแลที่กู้ยืมเงินไปนั้น ขาดการวางแผนในด้านการใช้จ่ายเงิน หรือขาดการวางแผนในการจ่ายชำระหนี้ หรือจ่ายชำระหนี้ไม่สม่ำเสมอ อีกทั้งช่องทางที่ให้จ่ายชำระหนี้ไม่ทั่วถึงในแหล่งทุรกันดาร ควรมีการเพิ่มช่องทางเคาน์เตอร์ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีพื้นที่ตั้งอยู่ทุกอำเภอ คนพิการสามารถเข้าถึงได้ง่าย

บรรณานุกรม

- Phichit Pitaktepsombat (1997). 8. **State religion concept meaning measurement**. Bangkok: National Institute of Development Administration. Faculty of Political Science. (In Thai)
- Auemdao Akasingh. (2013). **Behavior Customer's Debt Payment in Education Loan of Krung Thai Bank Public Company Limited in Chiang Mai Province**. Independent Study Master of Economics. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Department of Empowerment of Persons with Disabilities.Ministry of Social Development and Human Security. (2017, 15 September). **Disability Situation in Thailand**. (Updated 2560, December 6; Retrived 2017, October 23). Reference: [http://dep.go.th/sites/default/files/files/news/Disability Situation Sep.60_2.pdf](http://dep.go.th/sites/default/files/files/news/Disability%20Situation%20Sep.60_2.pdf).
- Kamolpun Punpuing. (2016). **Proceeding Academic Conference Disabled people ADJ. No. 7 Annual Report 2016**. (In Thai)
- Office of the Council of State. (2013, 6 March). **Empowerment Of Persons With Disabilities Act.B.E. 2550 (2007) and the Additional amendment (Second Edition) B.E. 2556(2013)**. (Updated 2013, March 6; Retrived 2017, November 14). Reference: <http://dep.go.th/?q=th/node/446>.
- Sikharin Siri-on. (2011). **Factors Affecting Behindhand Repayment for Residential Loans of Customer of Krung Thai Bank Public Company Limited, Ram Inthra K.M.10 Branch,Bangkok Metropolis**. Master's Project; M. Econ. (Human Resource Economic). Bangkok: Srinakarinwirot University.
- Sanork Utane. (2004). **Factors Affecting Credit Repayment of Housing Loan, Krung Thai Bank in Mueang District, Chiang Mai Province**. Independent Study Master of Economics. Chiang Mai: Chiang Mai University.
- Songla Leangraksa. (2010). **Factors Affecting the Behavior of delayed Payment of Service user Personal Loans with no collateral.ok Phitsanulok**. Independent Study Master of Business Administration. Phitsanulok: Silpakorn University.

การศึกษาความพึงพอใจและความผูกพันของผู้ซื้อผ้าไหมแพรวา จังหวัดกาฬสินธุ์

A Study of Satisfaction and Commitment of Prea Wa Silk Buyers in Kalasin Province.

วรรณภา แสงภักดี¹ สุพัตรา ไชเมตตา¹ วิยะดา บสรจง¹ สุพจน์ ตัญญี^{2*} มัลลิกา จำปาแพง²

Wannapa Saengpakdee Suphattra Chaimetta Wiyada Bunjong

Supot Deeboonmee Mullika Jumpapang

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความจงรักภักดีของผู้บริโภคในการซื้อผ้าไหมแพรวาผ่านทางออนไลน์ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามออนไลน์ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001- 20,000 บาท/เดือน บุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ คือ ตนเอง ใน 1 ปีที่ผ่านมามีการซื้อ 1- 2 ครั้ง โดยซื้อใช้เอง และซื้อเองจากแหล่งผู้ผลิต จ่ายเงินซื้อต่อครั้งต่ำกว่า 10,000 บาท และรู้จักผ้าไหมแพรวาจังหวัดกาฬสินธุ์มากกว่า 2 ปี ปัจจัยหลักที่เลือกซื้อคือลวดลาย และไปซื้อที่บ้านโพน ระดับการรับรู้ต่อผลิตภัณฑ์ต่อโฆษณาผ้าไหมแพรวา มีค่าเฉลี่ย 3.89 ด้านช่องทางการจำหน่ายที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผ้าไหมแพรวาลินค้าจัดอยู่ในหมวดหมู่ที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.35 การส่งเสริมการตลาด การชำระเงินสะดวก มีค่าเฉลี่ย 3.92 ด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวา มีความพอใจต่อผ้าไหมแพรวาตราที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านความผูกพันต่อตราสินค้า การส่งเสริมการขายของผ้าไหมแพรวาตราอื่นไม่สามารถทำให้คิดหาผ้าไหมแพรวาตราใหม่มาแทนอันเดิมได้ เฉลี่ย 3.92

คำสำคัญ : ความจงรักภักดี ผ้าไหมแพรวา การซื้อสินค้าออนไลน์

Abstract

This study aimed to investigate the loyalty of consumers to online Purchase Prael Wa silk in Kalasin province. The data collection was online questionnaires. Which the sample size was 100. Found that: Most respondents were female between 20-30 years old, bachelor's degree, government officer/ state enterprise employee. Most state enterprises earn 10,001 - 20,000 baht per month. Who influences the purchase decisions of their own. In one year ago, has been bought by 1-2 times for their own use and buy it from the manufacturer, pay per below 10,000 baht. And known Prael Wa Silk Kalasin Province Over 2 years.

¹นักศึกษาสภาวิชาการตลาด คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

²สาขาการตลาด คณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

*Corresponding Author e-mail: Mrgankhonkaen@gmail.com

The main factor is the pattern and buy to at Ban Phon. The perception of the products advertised Prea Wa Silk. Average score was 3.89. The distribution channels that affect the decision to buy silk products are classified in clear categories. With an average of 4.35. Marketing promotion and convenient payments are an average of 3.92. Satisfaction with Prae wa silk Satisfaction with the current silk yarn used in present day was 4.23. Brand commitment The promotion of other Prae wa silk yarns can not make up for the Prae wa silk new fabric. With an average of 3.92.

Keywords : Loyalty, Intention to online purchase, Prea Wa Silk.

บทนำ

แนวโน้มรูปแบบการดำเนินธุรกิจจะเปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีปัจจุบัน การทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จต้องพิจารณาจากกระแสแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมเป็นหลัก (ธนินท์ เจียรวนนท์, 2560) ในประเทศไทย พฤติกรรมของผู้บริโภคยังมีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นมีอยู่หลายด้านที่เป็นแรงหนุนให้ธุรกิจต้องพัฒนาขีดความสามารถ ไม่ว่าจะเป็น รายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นของประชากร การก้าวเข้าสู่สังคมเมือง การเปลี่ยนผ่านเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การหันมาใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน รวมถึงไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตของคนในแต่ละรุ่น (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560) นอกจากนี้พฤติกรรมผู้บริโภคไทยยุค 4.0 เน้นเปิดรับสื่อบันเทิงเป็นหลัก โดยกว่าร้อยละ 75 ของผู้บริโภคใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย เพื่อการค้นหาข้อมูลมากขึ้นในการซื้อสินค้าและบริการ อีกทั้งยังมีความต้องการสินค้าและบริการที่เฉพาะเจาะจงกับตัวเอง และซื้อสินค้ารวมถึงใช้บริการต่างๆ ในช่องทางออนไลน์มากขึ้น (กรุงเทพธุรกิจ, 2560) การทำการตลาดออนไลน์ที่ผ่านมานี้จะเน้นไปที่การใช้งานเว็บไซต์และโซเชียลมีเดีย แต่อนาคตจะเห็นการทำการตลาดออนไลน์ที่ใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์มากขึ้น โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีภาพเสมือนจริง (Virtual Reality : VR) ซึ่งต้องใช้อุปกรณ์ เช่น แว่นวีอาร์ ในการเสพคอนเทนต์ รีโมทควบคุมมือถือ เป็นต้น และฮาร์ดแวร์ใหม่ ๆ ในการเอามาเป็นอุปกรณ์ในทางการตลาดดิจิทัลเพิ่มสูงขึ้น (นเรศ เหล่าพรรณราย, 2560)

แนวโน้มการนุ่งผ้าไทยในชีวิตประจำวันกำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่องและได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างดี (ผู้จัดการ, 2559) “ผ้าไหมไทย” ซึ่งเป็นภูมิปัญญาคนไทยที่บอกเล่าเรื่องราวอันดีงามทางวัฒนธรรม มีลวดลายเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าของไทยที่สืบทอดกันมาแต่ช้านาน (bongkodsilk, 2559) ซึ่งในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ผ้าไหมไทย นอกจากจะเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศไทยแล้ว ยังมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย (สุภาดา สิริกิตตา และไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์, 2553)

คณะผู้ศึกษาได้เห็นความสำคัญของผ้าไหมไทย ซึ่งจังหวัดกาฬสินธุ์มีผ้าพื้นถิ่นคือผ้าไหมแพรวา ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาด และเพื่อเป็นการศึกษาพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าออนไลน์ ซึ่งผู้บริโภคที่ใช้ผ้าไหม รวมถึงผ้าไหมแพรวามีพฤติกรรมการซื้อผ้าไหมแพรวาผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ จึงได้ศึกษาความจงรักภักดีของผู้บริโภคที่มีต่อผ้าไหมแพรวาผ่านการซื้อสินค้าออนไลน์ในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้บริโภคในการซื้อผ้าไหมแพรวาผ่านทางออนไลน์
เพื่อศึกษาความผูกพันของผู้บริโภคที่มีผลต่อการซื้อผ้าไหมแพรวาในจังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจผ้าไหมแพรวาสามารถทราบถึงความจงรักภักดีของผู้บริโภคในการซื้อผ้าไหมแพรวาผ่านทางออนไลน์และนำไปปรับปรุงพัฒนาในการประกอบธุรกิจผ้าไหมแพรวา

การทบทวนวรรณกรรม

ความพึงพอใจ

การรับรู้ของแต่ละบุคคลที่มีต่อผลิตภัณฑ์ หรือการบริการ ที่สัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้า แนวคิดด้านความพึงพอใจเป็นส่วนหนึ่งของความคาดหวังจากลูกค้า ลูกค้าที่ได้รับประสบการณ์จากการซื้อหรือใช้สินค้าต่ำกว่าความคาดหวังจะเกิดความไม่พอใจ (Schiffman and Kanuk, 2007) ลูกค้าที่มีความพึงพอใจหลังการซื้อขึ้นอยู่กับข้อเสนอพิเศษที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังของลูกค้า โดยทั่วไปความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของคนที่มีความสุข (พึงพอใจ) หรือผิดหวัง (ไม่พึงพอใจ) กับสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเปรียบเทียบการรับรู้ในผลิตภัณฑ์กับความคาดหวังของลูกค้า การประเมินลูกค้าในด้านผลิตภัณฑ์ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งความจงรักภักดีของลูกค้าที่มีต่อตราสินค้าของผู้บริโภค มักจะมาจากการรับรู้ที่ดีขึ้นของผลิตภัณฑ์ ตราสินค้า ที่ทำให้ผู้บริโภคมีความรู้สึกในเชิงบวก (Kotler and Keller, 2009)

ความผูกพัน

การดำเนินธุรกิจในปัจจุบัน มีการแข่งขันที่รุนแรง แนวคิดที่ได้รับความนิยม และเป็นที่นิยมอีกแนวคิดหนึ่งคือ ความผูกพัน (Calder, 2008) เพราะสามารถทำนายพฤติกรรมผู้บริโภคได้ดีกว่าการวัดความพึงพอใจ (Oliver, 1999) นอกจากนี้ ความผูกพัน ยังเป็นปัจจัยช่วยในการสร้างความแข็งแกร่งให้กับตราสินค้าได้ (Keller, 2008) นอกจากนี้ ความผูกพันของผู้บริโภค ยังหมายถึง การมีส่วนร่วม และเชื่อมต่อกับข้อเสนอหรือกิจกรรมต่างๆ ที่บริษัทหรือผู้บริโภคได้ริเริ่ม (Vivek, 2009) อีกทั้งยังเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่มีต่อผลิตภัณฑ์ หรือธุรกิจ ซึ่งส่งผลไปยังการซื้อในอนาคตได้ (Doorn et al, 2010)

ผ้าไหมแพรวา

ผ้าแพรวา นับเป็นผ้าไทยอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยมสูงในหมู่ผู้นิยมผ้าไทย ทั้งที่อยู่ในประเทศและต่างประเทศ ที่บ้านโพน อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นพื้นที่ที่มีการทอผ้าไหมแพรวาทั้งดงาม และมีชื่อเสียงระดับประเทศ (Esarn Today, 2556) แหล่งกำเนิด “ไหมแพรวา” ได้ชื่อว่าสุดยอดผ้าไหมทอมือของชนเผ่าภูไทที่ผ่านการสานต่อมาหลายชั่วอายุคน จนปัจจุบันได้มีการนำลวดลายอันทันสมัย ผ่านคนรุ่นใหม่ ลูกหลานชาวชนเผ่า (คมชัดลึก, 2560) วิถีแห่งไหมแพรวาเกือบสูญหายไปเมื่อหลายสิบปีก่อน จนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากโครงการศูนย์ศิลปาชีพพิเศษ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จเยี่ยมพสกนิกร ชาวอำเภอกำแพง เมื่อปี พ.ศ. 2520 ทำให้บ้านโพนได้รับการฟื้นฟูและเกิดกลุ่มอาชีพ

ทอผ้าไหมแพรวาบ้านโพน ตำบลโพน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ขึ้น (Thai PBS, 2559) จุดเด่นและความเป็นเอกลักษณ์ของผ้าแพรวา คือ ลวดลายสีสันทัน และความมีระเบียบ ความเรียบ ความเงางามของผืนผ้า ในผ้าแพรวาผืนหนึ่งจะมีอยู่ประมาณ 10 หรือ 12 ลาย ใช้เส้นไหมในการทอตั้งแต่ 2-9 สี สอดสลับในแต่ละลาย แต่ละแถว ลวดลายที่ปรากฏจะประณีตเรียบเนียนเป็นเนื้อเดียวกันตลอดทั้งผืนผ้า (Esarn Today, 2560) ผ้าไหมแพรวาเป็นมรดกผืนผ้าแห่งแผ่นดินที่ทอผ่านกระบวนการมีจิตวิญญาณ ด้วยความพิเศษเป็นผ้าทอที่มีมือถึงถือเป็นชิ้นงานที่ยังเป็นมรดกโลกที่ควรเก็บไว้ และคาดว่าหลังจากการเปิดตลาดผ้าไหมแพรวา เมื่อมีการนำไปต่อยอดทางธุรกิจ ผ้าไหมแพรวาจะเป็นผืนผ้าที่ยังจะสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มากกว่าปีละกว่าหนึ่งพันล้านบาทอีกด้วย (กรุงเทพธุรกิจ, 2560)

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรทั่วไปที่เคยซื้อสินค้าผ้าไหมแพรวาผ่านการซื้อออนไลน์ อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ คือผู้ที่เคยซื้อสินค้าผ้าไหมแพรวาผ่านการซื้อออนไลน์ โดยได้ทำการสอบถามใน Facebook Group จำนวน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มไหมแพรวากาฬสินธุ์ และกลุ่มผ้าไหมแพรวากาฬสินธุ์ ถิ่นภูไท ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างในการประเมินแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์ขึ้นต่ำ 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีทั้งหมด 5 ตอน รวมทั้งสิ้น 44 ข้อ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามออนไลน์ใน Facebook Group

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อแบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในเว็บไซต์ที่ทำการสร้างแบบสอบถามออนไลน์มีการประมวลผลให้อัตโนมัติโดยการประมวลผลออกมาเป็นจำนวนร้อยละ และค่าเฉลี่ย

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยมาแปลผลความหมายโดย

ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ตารางที่ 1 ด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวา

ด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวา	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
คุณภาพของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมแพรวาที่ซื้ออยู่ในปัจจุบันตรงกับความคาดหวัง	4.09	มาก
มีความพอใจต่อผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน	4.23	มาก
ผ้าไหมแพรวาที่เลือกซื้ออยู่ในปัจจุบันมีคุณภาพประสิทธิภาพแตกต่างจากตราอื่น	4.12	มาก
รู้สึกพอใจที่คุณภาพผ้าไหมแพรวาที่ซื้อในปัจจุบันมีคุณภาพไม่ด้อยกว่าตราอื่น	3.93	มาก
รู้สึกพอใจที่คุณภาพผ้าไหมแพรวาที่ซื้อในปัจจุบันมีคุณภาพเหมาะสมกับราคา	3.89	มาก
จะยังคงแสวงหาข้อมูลสินค้าผ้าไหมแพรวาและเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียกับตราที่เลือกซื้ออยู่ในปัจจุบัน	4.04	มาก
จะเปลี่ยนไปใช้ผ้าไหมแพรวาตราอื่น ถ้าผ้าไหมแพรวาในขณะนี้ราคาเท่ากัน	3.92	มาก
รวม	4.03	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.03 เรียงลำดับได้ดังนี้ มีความพอใจต่อผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาคือ ผ้าไหมแพรวาที่เลือกซื้ออยู่ในปัจจุบันมีคุณภาพประสิทธิภาพแตกต่างจากตราอื่น ค่าเฉลี่ย 4.12 และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมแพรวาที่บริโภคอยู่ในปัจจุบันตรงกับความคาดหวัง ค่าเฉลี่ย 4.09

ตารางที่ 2 ด้านความผูกพันต่อตราสินค้า

ด้านความผูกพันต่อตราสินค้า	ค่าเฉลี่ย	แปรผล
การส่งเสริมการขายของผ้าไหมแพรวาตราอื่น ๆ ไม่สามารถทำให้คิดหาผ้าไหมแพรวาตราใหม่มาแทนแทนอันเดิมได้	3.92	มาก
ในการซื้อผ้าไหมแพรวาครั้งต่อไป ไม่จำเป็นต้องดูข้อมูลของผ้าไหมแพรวาตราอื่น ๆ	3.77	มาก
หากมีผ้าไหมแพรวาตราอื่นมาเสนอขายให้ท่านและมีคุณภาพใกล้เคียงกับที่เลือกซื้อในปัจจุบันจะทดลองเลือกซื้อดู	3.71	มาก
ถ้าผ้าไหมแพรวาตราอื่นจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย จะไม่เลือกซื้อตราอื่นแทนที่ตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน	3.85	มาก
จะใช้ผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้อมันต่อไป	3.61	มาก
จะไม่ลำบากใจที่จะซื้อผ้าไหมแพรวาตราอื่นในครั้งต่อไป	3.71	มาก
จะแนะนำผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบันให้กับญาติมิตรและคนรู้จัก	3.69	มาก
รวม	3.75	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างด้านความผูกพันต่อตราสินค้าในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.75 เรียงลำดับได้ดังนี้ การส่งเสริมการขายของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ไม่สามารถทำให้คิดหาผ้าไหมแพรวาตราใหม่มาแทนอันเดิมได้ ค่าเฉลี่ย = 3.92 รองลงมาคือถ้าผ้าไหมแพรวาตราอื่นจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายจะไม่เลือกซื้อตราอื่นแทนที่ตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย = 3.85 และ ในการซื้อผ้าไหมแพรวาครั้งต่อไปไม่จำเป็นต้องดูข้อมูลของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.77

บทสรุป

ผลการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-30 ปี ระดับปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท/เดือน บุคคลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ คือ ตนเอง ใน 1 ปีที่ผ่านมามีการซื้อ 1-2 ครั้ง โดยซื้อใช้เอง และซื้อเองจากแหล่งผู้ผลิต จ่ายเงินซื้อต่อครั้งต่ำกว่า 10,000 บาท และรู้จักผ้าไหมแพรวาจังหวัดกาฬสินธุ์มากกว่า 2 ปี ปัจจัยหลักที่เลือกซื้อคือลวดลาย และไปซื้อที่บ้านโพน

ด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.03 เรียงลำดับได้ดังนี้ มีความพอใจต่อผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาคือ ผ้าไหมแพรวาที่เลือกซื้ออยู่ในปัจจุบันมีคุณภาพประสิทธิภาพแตกต่างจากตราอื่น ค่าเฉลี่ย 4.12 และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมแพรวาที่บริโภคอยู่ในปัจจุบันตรงกับความคาดหวัง ค่าเฉลี่ย 4.09

ด้านความผูกพันต่อตราสินค้าในระดับมาก ค่าเฉลี่ยรวม 3.75 เรียงลำดับได้ดังนี้ การส่งเสริมการขายของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ไม่สามารถทำให้คิดหาผ้าไหมแพรวาตราใหม่มาแทนอันเดิมได้ ค่าเฉลี่ย = 3.92 รองลงมาคือถ้าผ้าไหมแพรวาตราอื่นจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย จะไม่เลือกซื้อตราอื่นแทนที่ตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย = 3.85 และ ในการซื้อผ้าไหมแพรวาครั้งต่อไป ไม่จำเป็นต้องดูข้อมูลของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.77

อภิปรายผล

การศึกษาความพึงพอใจและความผูกพันของผู้ซื้อผ้าไหมแพรวา จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถอภิปรายผล แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความพึงพอใจต่อผ้าไหมแพรวา อยู่ในระดับมาก คือมีความพอใจต่อผ้าไหมแพรวาตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาคือ ผ้าไหมแพรวาที่เลือกซื้ออยู่ในปัจจุบันมีคุณภาพประสิทธิภาพแตกต่างจากตราอื่น ค่าเฉลี่ย 4.12 และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ผ้าไหมแพรวาที่บริโภคอยู่ในปัจจุบันตรงกับ ความคาดหวัง ค่าเฉลี่ย 4.09 สอดคล้องกับ วิไลลักษณ์ ทองบ้น (2546) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจและพฤติกรรมในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อความงามของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ กับพฤติกรรมในการซื้อพบว่าความพึงพอใจในด้านผลิตภัณฑ์ความพึงพอใจต่อราคาและความคุ้มค่า ความพึงพอใจต่อการส่งเสริมการขาย ความพึงพอใจต่อช่องทางการจัดจำหน่ายโดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อความงามในทิศทางเดียวกัน

2. ด้านความผูกพันต่อสินค้า อยู่ในระดับมาก คือ การส่งเสริมการขายของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ไม่สามารถทำให้คิดหาผ้าไหมแพรวาตราใหม่มาแทนแทนอันเดิมได้ ค่าเฉลี่ย = 3.92 รองลงมาคือถ้าผ้าไหมแพรวาตราอื่นจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย จะไม่เลือกซื้อตราอื่นแทนที่ตราที่ซื้ออยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย = 3.85 และในการซื้อผ้าไหมแพรวาตราครั้งต่อไป ไม่จำเป็นต้องดูข้อมูลของผ้าไหมแพรวาตราอื่นๆ ค่าเฉลี่ย = 3.77 สอดคล้องกับ ชโรมา กนกประจักษ์ และวรัญญู ครุจิต (2558) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารการตลาด ความผูกพัน และปัจจัยในการเปลี่ยนตราสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า ความผูกพันต่อตราสินค้าในปัจจุบันในระดับที่มากกว่า จะทำให้มีความจงรักภักดีและความพึงพอใจต่อตราสินค้ามากกว่า และทำให้เปลี่ยนตราสินค้าน้อยและมีแนวโน้มที่จะซื้อซ้ำ

เอกสารอ้างอิง

- กรุงเทพธุรกิจ. (2560). เจาะลึกพฤติกรรมผู้บริโภคยุค 4.0. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/760750>
- กรุงเทพธุรกิจ. (2560). โชว์ผ้าไหมแพรวานำแฟชั่นบุกตลาดค้าผ้าไทย. สืบค้นจาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/771902>
- คมชัดลึก. (2560). “จิตินภา” สาวภูไทสานต่อไหมแพรวา จาก“บ้านโพน” สู່ห้างดัง. สืบค้นจาก <http://www.komchadluek.net/news/people/305640>
- ชโรมา กนกประจักษ์ และวรัญญู ครุจิต. (2558). การสื่อสารการตลาด ความผูกพัน และปัจจัยในการเปลี่ยนตราสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธนินท์ เจียรวนนท์. (2560). เทรนด์ธุรกิจ 2020 – อาชีพและธุรกิจที่น่าสนใจในอนาคต, Passion Gen. สืบค้นจาก <https://www.passiongen.com/2017/06/business-trends-that-will-drive-success-in-2017/>
- นเรศ เหล่าพรรณราย. (2560). แนวโน้ม Digital Marketing ปี 2017. สืบค้นจาก <https://money.sanook.com/451083/>
- ผู้จัดการ. (2559). ผ้าไทย เทรนด์สวยร่วมสมัย คุณค่าแห่งการถักทอ. สืบค้นจาก http://gotomanager.com/content/ผ้าไทย_เทรนด์สวยร่วมสมัย_คุณค่าแห่งการถักทอ/
- วิไลลักษณ์ ทองปิ่น. (2546). ความพึงพอใจและพฤติกรรมในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อความงามของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2560). 5 เทรนด์ธุรกิจ แรงขับเคลื่อนปี 2017. สืบค้นจาก <http://business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Documents/5BusinessTrendsOf2017.pdf>
- สุภาดา สิริกุดตา และไพบุลย์ อาชารุ่งโรจน์ (2553). ค่านิยมและพฤติกรรมการซื้อผ้าไหมไทยของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 2(3), 169-179.

- Bongkodsilk (2559). ผ้าไหมไทยกับชีวิตประจำวัน. สืบค้นจาก <http://www.bongkodsilkshop.com/2016/08/22/ผ้าไหมไทยกับชีวิตประจำวัน/>Doorn, J., Lemon, K. N., Mittal, V., Nass, S., Doree'n, P., Pirner, P. & Verhoef, P.C. (2010). Customer engagement behavior: theoretical foundations and research directions. **Journal of Service Research**, 13(3), 253-266.
- Esarntoday (2556). ผ้าไหมแพรวาภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวกาฬสินธุ์. สืบค้นจาก <http://www.esarntoday.com/1683>
- Esarntoday (2560). ผ้าไหมแพรวาภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวกาฬสินธุ์. สืบค้นจาก <http://www.esarntoday.com/1683>
- Keller, K. L. (2008). **Strategic brand management: Building, measuring, and managing brand equity**. 3rd ed. Upper Saddle River, N.J.: Pearson Prentice Hall.
- Kotler, P. and Keller, L. K. (2009). **Marketing management**. 13th ed. Hoboken, N.J. : Pearson Prentice Hall.
- Oliver, R. L. (1999). When consumer loyalty. **Journal of Marketing**, 63, 33-44.
- Schiffman, L. G. and Kanuk, L. L. (2007). **Consumer behavior**. 9th ed. Hoboken, N.J.: Pearson.
- Thai PBS. (2016). ทิวถิ่นแดนไทย: สืบสาน อนุรักษ์ ราชินีผ้าไหมแพรวา บ้านโพน จ.กาฬสินธุ์. สืบค้นจาก <http://www.thaipbs.or.th>
- Vivek, S. D. (2009). **A scale of consumer engagement**. The Doctor of Philosophy Dissertation in Management and Marketing, The University of Alabama.

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์
ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค
Relationship Between Financial Ratios and Stock
Prices for Customer Products Industry Firms in
The Stock Exchange of Thailand

วรัญญา ณ ราชสีมา¹ ณัฐวิภา กิตติวุฒิชัยศิลป¹ ชลิตา เสนิสักดิ์¹ พิจิตรา มิดรสันเทียะ¹
อราสา จันทร์อ่อน¹ พงษ์สุกฤษี พันแสน¹ นงกรณ์ดิษฐ์ จันทร์อริสา^{*}

Warunya Na-Ratchasima Natthawipha Kitvuttishusilp Chalita Sensit
Pijidtra Midsuntia Orasa Jun-On Pongsutti Phuensane Nongnit Chancharat

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวนทั้งสิ้น 33 บริษัท โดยใช้ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินจำนวน 5 อัตราส่วน ซึ่งได้จาก 4 กลุ่มอัตราส่วน ได้แก่ กลุ่มอัตราส่วนแสดงสภาพคล่องทางการเงิน (Liquidity Ratio) ใช้อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มอัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Debt Management Ratio) ใช้อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) กลุ่มอัตราส่วนการจัดการหนี้สิน (Debt Management Ratio) ใช้อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity Ratio) และกลุ่มอัตราส่วนการกำไร (Profitability Ratio) ใช้อัตราส่วนกำไรต่อทรัพย์สิน (Return on Assets) กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทางการเงินรายไตรมาสในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2558 โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่า อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 แต่อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ราคาหลักทรัพย์, กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค, อัตราส่วนทางการเงิน

¹คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

^{*}Corresponding Author e-mail: mnongn@kku.ac.th

Abstract

The purpose of this study is to explore the relationship between financial ratios and stock prices of 33 customer products industry companies listed on the Stock Exchange of Thailand. We use liquidity ratio, current ratio, debt management ratio, total asset turnover, debt to equity ratio, return on assets and return on equity to study the relationship between financial ratios and stock prices. The data is based on quarterly financial data for the period of 5 years from 2011 to 2015 which are analyzed by using multiple regression analysis.

The results showed that total asset turnover and debt to equity are positively correlated with stock price at 0.05 significant level. However, the current ratio and return on equity were not significantly correlated with stock price at 0.05 significance level.

Keywords : Stock Exchange of Thailand, Financial Ratio, Consumer Products Industry Group

บทนำ

การลงทุนในตลาดทุนถือเป็นเรื่องที่สำคัญส่วนใหญ่ให้คนสนใจ เพราะตลาดทุนเป็นการระดมเงินทุนเงินออมจากผู้ลงทุนเพื่อจัดสรรให้แก่ผู้ต้องการเงินทุนระยะยาวที่เป็นผู้ออกหลักทรัพย์ กลไกการทำงานของตลาดทุนสามารถตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันของนักลงทุน ทั้งที่เป็นการลงทุนระยะสั้นเพื่อหวังผลกำไรส่วนเกินจากการซื้อหลักทรัพย์ และการลงทุนระยะยาวที่ผู้ลงทุนซื้อหลักทรัพย์แล้วถือครองอย่างต่อเนื่อง เพื่อต้องการผลตอบแทนในรูปปันผล (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2559: 73) และสำหรับประเทศไทยนั้นตลาดทุนที่มีการจัดตั้งอย่างเป็นทางการในการเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือ Security Exchange Thailand (SET) (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2559)

ราคาของหลักทรัพย์ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในตลาดทุน และเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยตัดสินใจการลงทุนเนื่องจากราคาหลักทรัพย์นั้นเปรียบเสมือนตัวชี้วัดความสำเร็จของบริษัทอย่างหนึ่ง กล่าวคือ หากบริษัทนั้นมีการดำเนินงานที่ดีย่อมทำให้ราคาหลักทรัพย์มีราคาสูงขึ้นตามไปด้วย และเมื่อราคาหลักทรัพย์สูงขึ้นก็ย่อมทำให้มูลค่าของบริษัทสูงขึ้นไปเช่นเดียวกัน ดังนั้นในการลงทุนในหลักทรัพย์จึงต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจประกอบการตัดสินใจลงทุน ดังเช่นการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานของบริษัทที่จะช่วยให้เข้าใจพื้นฐานของบริษัทและช่วยในการคาดการณ์ราคาหลักทรัพย์ได้ โดยหนึ่งในวิธีของการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนั้นคือ การอ่านรายงานการเงินของบริษัท ซึ่งในการอ่านรายงานการเงินนั้นอาจจะพบปัญหาเรื่องการไม่เข้าใจความหมายของตัวเลขในงบและยากต่อการตีความ ดังนั้นเครื่องมือที่นิยมนำมาใช้ นั่นคือ อัตราส่วนทางการเงินที่สะท้อนความหมายในแง่ความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่างๆ ที่ปรากฏในงบ จึงจะช่วยให้การอ่านรายงานการเงินและทำให้การตัดสินใจในการลงทุนทำได้ง่ายขึ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2557) และจากงานวิจัยในอดีตทั้งของในประเทศและต่างประเทศที่สนับสนุนว่า อัตราส่วนทางการเงินนั้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ เช่นงานวิจัยของ ซาลินี แสงสร้อย (2558) ที่ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินทั้งหมด 15 อัตราส่วนกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยของกลุ่มอุตสาหกรรมบริการแล้วพบว่า มีเพียงอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม กับอัตรากาหมุนเวียนของสินทรัพย์รวม ที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ แต่อัตราส่วนอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วย อัตราส่วนเงินหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราการหมุนเวียนของลูกหนี้ อัตราส่วนระยะเวลาในการเก็บหนี้ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร หนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย อัตรากำไรขั้นต้น อัตรากำไรสุทธิ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนวัดความสามารถในการทำกำไร ไม่มีความสัมพันธ์ต่อราคาหลักทรัพย์ และเช่นเดียวกับงานวิจัยบางงานวิจัยที่พบว่า อัตราส่วนทางการเงินที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ คือ อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราส่วนมูลค่าหุ้นต่อมูลค่าทางบัญชี (P/BV) อัตรากำไรสุทธิ (NP) อัตราเงินปันผลตอบแทน (DIY) และ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E) ส่วนอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (ROA) กลับไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ (สินี ภาควิชอุพาร, 2556) ซึ่งจากงานวิจัยเหล่านี้จะพบถึงความแตกต่างของผลการศึกษาวิจัย ที่ทั้งมีความแตกต่างกันตามกลุ่มหลักทรัพย์ และอัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค โดยกำหนดอัตราส่วนทางการเงินที่ได้รับความนิยมนำมาศึกษาในงานวิจัยต่างๆ ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มาเป็นตัวแปรอิสระ คือ อัตราส่วนทางการเงินจำนวน 5 อัตราส่วน ซึ่งได้จาก 4 กลุ่มอัตราส่วน ประกอบด้วย อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity Ratio) ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาใช้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคเนื่องจาก งานวิจัยในอดีตส่วนใหญ่ให้ความสนใจที่จะศึกษากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดอันดับต้นๆ เช่น กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน อุตสาหกรรมทรัพยากร จึงพบว่ามีงานวิจัยอยู่จำนวนน้อยมาก ที่เลือกศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสาเหตุอาจเป็นเพราะอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคนั้นมีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดอยู่อันดับสุดท้ายของกลุ่มอุตสาหกรรม ดังเช่นในปี 2559 ที่มีมูลค่าร้อยละ 0.75 ของมูลค่าหลักทรัพย์ทั้งหมดในตลาด และด้วยเหตุผลที่มีงานวิจัยจำนวนน้อยที่เลือกใช้กลุ่มอุตสาหกรรมนี้เอง ผู้วิจัยจึงต้องการเสนอผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และยังมองเห็นว่า อุตสาหกรรมประเภทนี้เป็นอุตสาหกรรมที่อยู่ใกล้ตัวและรอบตัวเรา สินค้าในอุตสาหกรรมนี้ล้วนเป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2560) อีกทั้งยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการพัฒนาประเทศ เนื่องจากสินค้าอุปโภคบริโภคล้วนเป็นพื้นฐานที่ทุกคนต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยประชาชนเป็นผู้เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ผลิตแรงงานและการเป็นผู้บริโภคโดยตรง ในกรณีที่ผู้ขาดแคลนเงินทุน เช่น ภาคเอกชน มีความต้องการใช้เงินลงทุนในปริมาณที่มากกว่าความสามารถในการจัดหาเงินลงทุนจากแหล่งเงินทุนในแหล่งธุรกิจเอง ภาคเอกชนก็ใช้การระดมทุนจากผู้มีเงินเหลือ เช่น ภาคครัวเรือน เพื่อลงทุนในทรัพย์สินถาวรหรือหมุนเวียน เนื่องจากมีต้นทุนในการระดมเงินลงทุนในระยะยาวต่ำกว่าการระดมทุนโดยผ่านสถาบันการเงิน ภาคเอกชนจะสร้างสินทรัพย์ทางการเงินไปเสนอขายในตลาดเงิน หรือตลาดทุน ซึ่งเป็นการระดมเงินทุนจากภาคครัวเรือนและผู้ต้องการลงทุนในสินทรัพย์

ภาคครัวเรือนก็จะได้รับผลตอบแทนในรูปแบบผลหรือดอกเบี้ยง่าย ส่วนภาคเอกชนก็จะได้รับเงินทุนไปใช้ในการลงทุน เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการระดมทุน โดยเมื่อภาคเอกชนมีการเติบโตมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการว่างงานเพิ่มขึ้น ส่งผลให้อัตราการว่างงานลดลง การที่ประชาชนในระบบเศรษฐกิจได้รับการว่างงานก็จะส่งผลให้รายได้เพิ่มขึ้น และสามารถนำเงินรายได้เหล่านั้นไปใช้ในการหาซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นมาตอบสนองต่อความต้องการได้ อันจะส่งผลให้ประชาชนในระบบเศรษฐกิจมีมาตรฐานการครองชีพดีขึ้นจากการที่ประชาชนมีกำลังการใช้จ่ายเงินเพื่อหาซื้อสินค้า เพื่อการอุปโภคบริโภคย่อมส่งผลต่อปริมาณเงินลงทุนหมุนเวียนกลับคืนสู่ระบบเศรษฐกิจ กล่าวคือ ภาคเอกชนจะมีรายได้จากการขายสินค้าเพิ่มมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อกำไรของกิจการและปริมาณสะสมของเงินลงทุนภายในกิจการที่จะสามารถนำมาใช้เพื่อการลงทุนได้ในอนาคต ในส่วนของภาครัฐบาลจากการที่ประชาชนมีการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีเงินรายได้จากภาษีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นรายได้สำคัญที่รัฐบาลไว้ใช้เพื่อการลงทุนต่าง ๆ ของภาครัฐบาลในอนาคต นอกจากนั้น การเพิ่มขึ้นของรายได้ยังส่งผลต่อปริมาณการออมของประชาชนที่จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น โดยที่การเพิ่มขึ้นของปริมาณการออมนี้จะแหล่งเงินทุนที่สำคัญของภาครัฐและเอกชนในการกู้ยืมเพื่อระดมทุนต่อไป ส่งผลให้ประเทศมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน, 2559)

การศึกษาในครั้งนี้คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนที่สนใจในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค อีกทั้งยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพิจารณาการใช้ข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินประกอบการตัดสินใจลงทุนอีกด้วย

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทางการเงินรายไตรมาสในช่วงระยะเวลา 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2558 โดยในการวิจัยครั้งนี้เลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคโดยเลือกข้อมูลทางการเงิน 33 บริษัทที่มีข้อมูลครบถ้วน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยใช้ส่วนสรุปข้อมูลของหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ อัตราส่วนทางการเงิน และราคาตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภครายไตรมาส ช่วงระยะเวลาดังแต่ปี พ.ศ. 2554 – พ.ศ. 2558 จากระบบฐานข้อมูล SETSMART (SET Marketing Analysis and Reporting Tool) เว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รายงานวิจัยบทความภาษาอังกฤษ และหนังสือวิชาการ

สถิติและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการสรุปลักษณะและข้อมูลทั้งหมดเพื่อใช้วิเคราะห์ภาพรวมข้อมูลและบรรยายลักษณะข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ปริชา อศวเดชาบุตร และเสาวรส ใหญ่สว่าง, 2550) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณ เพื่อจะอธิบายประชากร ได้แก่ สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเมื่อได้ข้อมูลที่เป็นตัวเลขที่คำนวณในรูปแบบอัตราส่วนทางการเงินแล้ว จึงนำไปทดสอบวิธีสมการถดถอยเชิงพหุคูณ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2543) ซึ่งการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาหลักทรัพย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ในครั้งนี้ได้รวบรวมข้อมูลที่อยู่ในลักษณะ Panel Data และได้ทำการตรวจสอบด้วยวิธีการทดสอบ Augmented Dickey-Fuller Test (ADF) และการใช้สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งจำเป็นต้องตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้น (Multicollinearity) เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า ตัวแปรอิสระต้องไม่มีความสัมพันธ์กันเอง และเมื่อมีการตรวจสอบแล้วพบว่าเกิดปัญหาดังกล่าว จึงแก้ปัญหาด้วยวิธีตัดตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันเองออก และตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) โดยตรวจสอบด้วยพิจารณาค่า Durbin-Watson Statistic แล้วจึงแก้ปัญหาด้วยวิธีการแก้ไขแบบจำลองที่ตัวแปรสุ่มคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันเองลำดับที่หนึ่ง (Correcting for the first-order Autoregressive : AR (1))

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ EViews โดยเริ่มพิจารณาจากการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระก่อนนั้น (ชานินทร์ ศิลปจารุ, 2555) คือ

ถ้า p-value ที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่ามากกว่า ค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่กำหนดค่าจะอยู่ในเขตของการยอมรับสมมติฐานหลัก หรือยอมรับ ซึ่งหมายถึง อัตราส่วนทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ถ้า p-value ที่คำนวณได้จากโปรแกรม มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ค่าระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่กำหนด ค่าจะอยู่ในเขตของการปฏิเสธสมมติฐาน หรือปฏิเสธ ซึ่งหมายถึง อัตราส่วนทางการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา แสดงค่าต่ำสุดของตัวแปร อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity) คือ 0.71, 0.24, -13.76, -23.11 และ 0.01 ตามลำดับ ค่าสูงสุด คือ 33.19, 1.88, 24.76, 36.02 และ 2.46 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ย คือ 3.83, 0.94, 5.96, 6.58 และ 0.54 ตามลำดับ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 3.86, 0.34, 5.78, 7.84 และ 0.54 ตามลำดับ โดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset)

และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูง เนื่องจากอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (Return on Asset) บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการบริหารสินทรัพย์ของแต่ละบริษัท จึงทำให้มีความแตกต่างกัน เพราะแต่ละบริษัทมีการดำเนินงานที่ต่างกัน และขนาดของกิจการที่ต่างกัน และสำหรับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงเนื่องจาก บางบริษัทมีสินค้าเป็นที่นิยมติดตลาดจึงทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและการทำกำไรสูง ดังนั้นข้อมูลทางการเงินจึงมีค่าแตกต่างกันมาก และส่งผลให้มีการกระจายตัวมากในที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติเชิงพรรณนาของกลุ่มตัวอย่าง

อัตราส่วนทางการเงิน	ข้อมูล				ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ค่าสังเกต	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	
อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	660	0.71	33.19	3.83	3.86
อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม	660	0.24	1.88	0.94	0.34
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	660	-13.76	24.76	5.96	5.78
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	660	-23.11	36.02	6.58	7.84
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	660	0.01	2.46	0.54	0.49

ผลการทดสอบความนิ่งของตัวแปร (Unit Root Test) พบว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่ง (Stationary) และมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95

ผลการตรวจสอบปัญหาพหุสัมพันธ์เชิงเส้นพบว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียน อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าเท่ากับ 1.47, 1.53, 7.31, 7.11 และ 1.75 ตามลำดับ โดยพบว่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่า VIF เท่ากับ 7.31 และ 1.75 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 5 แสดงว่าเกิดปัญหาพหุสัมพันธ์เชิงเส้น เนื่องจากเกณฑ์ทั่วไปที่ใช้วัดการเกิดปัญหาพหุสัมพันธ์เชิงเส้นรุนแรง จะดูได้จากค่า VIF ที่มากกว่า 5 ขึ้นไป (สุรชัย จันทร์จรัส, 2558) และจากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า อัตราส่วนทางการเงินทั้งสองนี้คำนวณมาจากกำไรสุทธิ ซึ่งการแก้ไขปัญหพหุสัมพันธ์เชิงเส้น ทำได้โดยการตัดตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งออกจากสมการ (สินี ภาศย์อุฬาร, 2558) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ออกเพื่อทำการแก้ไขปัญห ทำให้ผลการวิเคราะห์มีความเที่ยงตรงมากขึ้น อีกทั้งอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงผลตอบแทนต่อทุนของบริษัทที่ผู้ถือหุ้นจะได้รับนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหาร วัดความสามารถในการทำกำไรเกี่ยวกับการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุน อัตราส่วนนี้ผู้ลงทุนจึงให้ความสำคัญมาก ดังที่แสดงในงานวิจัยของ สินี ภาศย์อุฬาร (2558) และภายหลังจากที่ทำการตัดอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์แล้ว จะได้ค่าดังต่อไปนี้ อัตราส่วนทุนหมุนเวียน อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ 1.39, 1.48, 1.32 และ 1.46 ตามลำดับ ซึ่งพบว่าอัตราส่วนทั้ง 4 ไม่พบปัญหาเกิดพหุสัมพันธ์เชิงเส้น

ผลการตรวจสอบเกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) พบค่าสถิติ d ที่คำนวณได้มีค่า 0.17 ซึ่งเมื่อเปิดตารางสถิติ Durbin Watson (Durbin Watson tables, 2006) ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 5 โดยที่ n คือ ค่าสังเกตในกรณีศึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้ $n = 660$ แต่เนื่องจากตารางมีค่า n สูงสุดเพียง $n = 200$ จึงเลือก n ที่สูงที่สุด และ k คือ จำนวนตัวแปรอิสระ ซึ่งในกรณีศึกษามี 4 ตัว พบว่า $d_L = 1.73$ และ $d_U = 1.81$ ในขณะที่ค่าสถิติ d ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า d_L แสดงว่า ปฏิเสธ H_0 จึงทำให้สรุปได้ว่าแบบจำลองเกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนในเชิงบวก และเนื่องจากที่ค่าความคลาดเคลื่อนมีสหสัมพันธ์ระหว่างกันหรือค่าความคลาดเคลื่อนมีการกระจายที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ซึ่งผิดข้อสมมติฐานกำลังสองน้อยที่สุด โดยการที่ค่าความคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือเกิดปัญหาสหสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนที่จะนำไปสู่ข้อสรุปที่ผิดพลาด

ดังนั้น จึงทำการแก้ไขปัญหาค่าความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อน โดยวิธีการแก้ไขแบบจำลองที่ตัวแปรสุ่มคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กันเองลำดับที่หนึ่ง (Correcting for The First-Order Autoregressive: AR (1)) โดยได้ค่าดังต่อไปนี้ ได้ค่าสถิติ d ที่คำนวณได้มีค่า 2.12 ซึ่งเมื่อเปิดตารางสถิติ Durbin Watson (Durbin Watson tables, 2016) ณ ระดับนัยสำคัญร้อยละ 5 โดยที่ n คือ ค่าสังเกตในกรณีศึกษามี $n = 660$ แต่ในตารางไม่มีจึงเลือก n ที่สูงที่สุด คือ 200 และ k คือ จำนวนตัวแปรอิสระ ซึ่งในกรณีศึกษามี 5 ตัว พบว่า $d_L = 1.72$ และ $d_U = 1.82$ ดังนั้นแสดงว่าค่าสถิติ d ที่คำนวณได้มีค่าอยู่ในช่วงที่ไม่สามารถปฏิเสธหรือ H_0 แสดงว่า ไม่มีปัญหาสหสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อน (Non-Autocorrelation)

ผลการทดสอบวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งหลังจากได้ทำการตรวจสอบความนิ่งของตัวแปร ตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ตรวจสอบความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ และการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อน พร้อมทั้งทำการแก้ไขแล้ว ทำให้สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคเปลี่ยนแปลงไปดังนี้

$$\begin{aligned} \text{PRICE} &= \beta_0 + \beta_1 \text{CA} + \beta_2 \text{TA} + \beta_3 \text{ROE} + \beta_4 \text{DE} & (1) \\ \text{โดยที่ PRICE} &= \text{ราคาปิดของหลักทรัพย์ที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค} \\ \text{CA} &= \text{อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio)} \\ \text{TA} &= \text{อัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover)} \\ \text{DE} &= \text{อัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio)} \\ \text{ROE} &= \text{ผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return On Equity)} \\ \beta_1, \beta_2, \dots, \beta_4 &= \text{ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ} \end{aligned}$$

และหลังจากนั้นจะนำข้อมูลที่รวบรวมไว้ไปประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปช่วยในการหาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ ได้ผลลัพธ์ดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ตัวแปร	Coefficient	Prob.
ค่าคงที่	24.73	0.02
อัตราส่วนทุนหมุนเวียน	-0.41	0.23
อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม	23.19	0.00*
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	-0.04	0.81
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น	-21.77	0.00*

R-squared : 0.88

ตัวแปรอิสระ : Y (ราคาหลักทรัพย์)

ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

หมายเหตุ : * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่า R-squared มีค่าเท่ากับ 0.88 หรือร้อยละ 88 หมายความว่า ตัวแปรอิสระ 4 ตัว คือ อัตราส่วนทุนหมุนเวียน อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวม อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สามารถอธิบายตัวแปรตาม คือราคาหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 88 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 12 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาตรวจสอบ มีค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient) ซึ่งเป็นค่าที่บ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เท่ากับ -0.41, 23.19, -0.04 และ -21.77 ตามลำดับ โดยค่าความเชื่อมั่น (Probability) ของอัตราส่วนทุนหมุนเวียนและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าเท่ากับ 0.23 และ 0.81 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนและอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ส่วนอัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีค่าความเชื่อมั่น (Probability) เท่ากันคือ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อัตรากำไรสุทธิของสินทรัพย์รวมและอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ว่ามีอัตราส่วนทางการเงิน 2 อัตราส่วนที่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค และจากสมการ (1) ข้างต้น สามารถเขียนเป็นสมการใหม่ ได้ดังนี้

$$PRICE = 24.73 - 0.41CA + 23.19TA^* - 0.04ROE - 21.77DE^* \quad (2)$$

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ทั้งนี้เนื่องจากมีหลากหลายงานวิจัยที่ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ แต่จะมีความแตกต่างในเรื่องตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ บางงานวิจัยก็ใช้อัตราส่วนทางการเงินครบทั้ง 5 กลุ่มอัตราส่วน หรือเลือกพิจารณาบางกลุ่มอัตราส่วน และกลุ่มตัวอย่างที่มีการเลือกก็จะเลือกโดยพิจารณาเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง เช่น หมวดยุทธศาสตร์พลังงาน กลุ่มธุรกิจธนาคาร และหมวดยื่น ๆ ที่โดดเด่น แต่มีงานวิจัยจำนวนน้อยที่เลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มที่มีมูลค่าตามราคาตลาดอันดับท้ายของกลุ่มอุตสาหกรรม ดังเช่น กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่ถึงแม้จะไม่น่าสนใจของนักลงทุนส่วนใหญ่ แต่ทว่าก็ยังคงมีนักลงทุนที่เลือกลงทุนในหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ เพราะอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคก็มีบริษัทที่มีขนาดกิจการใหญ่และเป็นที่รู้จัก เช่น บริษัท ซาบีน่า จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยวาโก้ จำกัด (มหาชน) เป็นต้น ให้นักลงทุนได้เลือกลงทุนด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงคาดว่าการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในการชี้ให้เห็นว่าอัตราส่วนทางการเงินสามารถอธิบายราคาหลักทรัพย์ในอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคได้อย่างไร โดยใช้การศึกษาด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลจากการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่มีอัตราส่วนทางการเงิน 4 อัตราส่วน ได้แก่ อัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity) อีกทั้งในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณสามารถใช้อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) ซึ่งอยู่ในกลุ่มอัตราส่วนการกำไร (Profitability Ratio) เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และเนื่องจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) นั้นได้สะท้อนการบริหารการวัดความสามารถในการทำกำไรเกี่ยวกับการดำเนินงาน การลงทุนและการจัดหาเงินทุนโดยตรง นักลงทุนจึงให้ความสนใจที่อัตราผลตอบแทนนี้มากเช่นกัน

สำหรับตัวแปรตามนั้นคือ ราคาหลักทรัพย์ในอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนั้น จะพบว่า อัตราการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แต่สำหรับอัตราส่วนหมุนเวียน (Current Ratio) กับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) นั้นไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 โดยมีค่า R-squared เท่ากับ ร้อยละ 88 ซึ่งหมายความว่า ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายตัวแปรตาม คือราคาหลักทรัพย์ได้ร้อยละ 88 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 12 เป็นผลมาจากตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้นำมาตรวจสอบ

อภิปรายผล

อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (Current Ratio) พบว่ามีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัยของ Francis M. Hutabarat (2013) ซาลินี แสงสร้อย (2558) ที่พบว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากจะสะท้อนความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นจากสินทรัพย์ของบริษัท ซึ่งหากมีค่าที่สูงย่อมส่งผลดีที่จะแสดงถึงการมีสภาพคล่องของกิจการ แต่ผลงานวิจัยในครั้งนี้กลับขัดแย้งกับสมมติฐานว่า อัตราส่วนทุนหมุนเวียนไม่สามารถพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะสภาวะตลาดในขณะนั้น ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และอาจมีปัจจัยเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น

อัตรการหมุนของสินทรัพย์รวม (Total Asset Turnover) พบว่ามีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัยของซาลินี แสงสร้อย (2558) ที่พบว่า มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในเชิงลบ ซึ่งอาจเป็นเพราะสภาวะตลาดในขณะนั้น ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา อุตสาหกรรมที่ใช้ในการศึกษา และอาจมีปัจจัยเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น แต่ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ของกิจการ โดยอัตรการหมุนของสินทรัพย์รวม นักลงทุนจะให้ความสนใจในอัตราส่วนนี้ เพราะหากมีอัตราส่วนมีค่ามากย่อมหมายถึง บริษัทสามารถสร้างยอดขายจากสินทรัพย์ได้มาก ดังนั้นอัตราส่วนการหมุนของสินทรัพย์ควรมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเชิงบวก อีกทั้งบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นธุรกิจค้าปลีกจึงควรมีค่าอัตราส่วนนี้สูง จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่า มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ในเชิงบวก

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity) พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ณ ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัยของสัญญาพร เหลืองรุ่งเรือง (2551) วฒพร ไม้วัฒนา (2553) ซาลินี แสงสร้อย (2558) นันทนา ศรีสุริยาภรณ์ (2557) และ Francis M. Hutabarat (2013) ที่พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของสิริกาญจน์ ตายนะสานติ (2555) สินี ภาคอุฬาร (2558) และ อรุมา ต้นดี (2556) ที่พบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ สำหรับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นอีกอัตราส่วนที่นิยม โดยนักลงทุนจะพิจารณาควบคู่ไปกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ซึ่งสะท้อนว่าผู้ถือหุ้นจะได้กำไรส่วนแบ่งเท่าใด และสามารถวัดความสามารถของผู้บริหารว่าสามารถจัดการสร้างประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นได้มากหรือน้อย ดังนั้น ควรมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์เช่นเดียวกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ แต่ผลงานวิจัยในครั้งนี้กลับขัดแย้งว่า อัตราผลตอบแทน

ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่สามารถพยากรณ์ราคาหลักทรัพย์ได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะสภาวะตลาดในขณะนั้น ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา อุตสาหกรรมที่ใช้ในการศึกษา และอาจมีปัจจัยเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt To Equity) พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหุ้นในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ได้แก่ งานวิจัยของสินี ภาคอุฬาร (2558) สิริกาญจน์ ตายณะสานติ (2555) และธาราวัน เพชรเจริญ (2555) ที่กล่าวว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญ แต่ขัดแย้งกับงานวิจัยของวัฒพร ไม้วัฒนา (2553) ชาลิณี แสงสร้อย (2558) นันทนา ศรีสุริยาภรณ์ (2557) และFrancis M. Hutabarat (2013) ที่พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นไม่มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งอาจเป็นเพราะสภาวะตลาด ในขณะนั้น ช่วงเวลาที่ทำการศึกษา อุตสาหกรรมที่ใช้ในการศึกษา ประเทศที่ทำการศึกษา และอาจมีปัจจัยเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้น แต่ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนที่แสดงสัดส่วนการจัดหาเงินทุนของบริษัทระหว่างการก่อหนี้สินและส่วนของเจ้าของ และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเสี่ยงในการชำระหนี้สิน กล่าวคือ ถ้าอัตราส่วนมีค่ามากจะหมายถึง กิจการมีภาระในการชำระหนี้ และมีความเสี่ยงสูง ดังนั้น ควรมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษางานวิจัยนี้ที่พบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงลบ

ข้อเสนอแนะ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้มีข้อจำกัด ทางผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ระยะเวลาของข้อมูลทางการเงินที่รวบรวมในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ข้อมูลที่เป็นรายไตรมาสในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 ซึ่งเป็นระยะเวลา 5 ปี จึงอาจกล่าวได้ว่าช่วงเวลาการศึกษาน้อยเกินไป ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรเพิ่มระยะเวลาของข้อมูลให้กว้างขึ้น เช่น 7 ปี หรือ 10 ปี
2. อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกใช้ 5 อัตราส่วน โดยครอบคลุมกลุ่มอัตราส่วนเพียง 4 กลุ่มอัตราส่วน ซึ่งไม่มีกลุ่มอัตราส่วนมูลค่าตลาด (Market Value Ratio) ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องมากขึ้น จึงควรเพิ่มอัตราส่วนทางการเงินอื่น ๆ และเลือกอัตราส่วนให้ครบ 5 กลุ่มอัตราส่วนด้วย
3. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์เท่านั้น เนื่องจากยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผล เช่น สภาวะเศรษฐกิจ การเมือง อัตราแลกเปลี่ยน นโยบายการเงิน เป็นต้น ดังนั้นนักลงทุนจึงควรพิจารณาให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2543). การวิเคราะห์สถิติ:สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาลินี แสงสร้อย. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย:กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2557). วิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน. ค้นเมื่อ 28 มกราคม 2560, จาก http://www.set.or.th/education/th/begin/stock_content04.pdf.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). ข้อมูลเปรียบเทียบหมวดอุตสาหกรรม. ค้นเมื่อ 30 มกราคม 2560, จาก <http://www.setsmart.com>.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินต์ติ้ง แมสโปรดักส์.
- ธารวัน เพชรเจริญ. (2555). บทความวิจัย อัตราส่วนความเสี่ยงของหนี้สินที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นันทนา ศรีสุริยาภรณ์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินและราคาตลาดของหลักทรัพย์ของกลุ่มธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ปรีชา อัสวเดชาบุตร และเสาวรส ใหญ่สว่าง. (2550). สถิติเพื่อธุรกิจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัฒพร ไฉ่วฒนา. (2553). การศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาหุ้นของบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมเงินลงทุนและหลักทรัพย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต (การบัญชีแบบบูรณาการ) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน. 2559. ตลาดการเงินและการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์. พิมพ์ครั้งที่ 25. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้ง.
- สัญญาพร เหลืองรุ่งเรือง. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรกับอัตราผลตอบแทนจากส่วนต่างของราคาหุ้นทะเบียนในหมวดพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการเงิน มหาวิทยาลัยหอการค้า.
- สินี ภาควิชอุพร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตาม ราคาตลาดสูงสุดของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- สิริภาญจน์ ตายนะสานติ. (2555). **ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับราคาหลักทรัพย์: การศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณัฒิต (การบัญชีธุรกิจแบบบูรณาการ) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรัชย์ จันทร์จรัส. (2558). **เศรษฐกิจและผลกระทบ**. ขอนแก่น: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สันทพงศ์ คล่องวีระชัย. (2557). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตรา การเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์ในหมวดธุรกิจหลักของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อรอุมา ต้นดี. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อราคาตลาดหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร. **ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 34**. (หน้า 2150-2161). ขอนแก่น: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- Durbin Watson tables. (2006). Retrieved April 18, 2017, from https://www3.nd.edu/~wevans1/econ30331/Durbin_Watson_tables.pdf
- Francis M. Hutabarat. (2013). The Relationship Between Financial Ratios and Stock Prices of Telecommunication Companies of Indonesian Stock Exchange Telecommunication Sub Sector Indices [Electronic version]. **Jurnal Ekonomi**, 3, 221-232.

Book Review

หลักสูตรการวางแผนทางการเงิน: ชุดวิชาที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน (CFP)

วิวัฒน์วงศ์ บุญขุน¹

Wiwatwong Bunnun

หนังสือพื้นฐานการวางแผนทางการเงิน สำหรับหลักสูตรการวางแผนทางการเงินนี้แต่งและเรียบเรียงโดย ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 322 หน้า ราคา 350 บาท เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาและทดสอบหลักสูตรการวางแผนทางการเงิน (Certified Financial Planner : CFP) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล สำหรับผู้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา เพื่อจัดทำแผนการเงินภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของชีวิต ประกอบด้วยความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งเนื้อหาหนังสือเล่มนี้จัดอยู่ในกลุ่มข้อสอบฉบับที่ 1 พื้นฐานการวางแผนการเงิน ภาษี และจรรยาบรรณ นับเป็น 1 ใน 4 ของกลุ่มข้อสอบสำหรับผู้ต้องการทดสอบเพื่อรับใบอนุญาต CFP

หลังจากที่ได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว พบว่า หนังสือบรรยายความรู้เบื้องต้นสำหรับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอธิบายความหมายและความสำคัญ กระบวนการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนการเงิน มีเนื้อหาทั้งสิ้น 8 บท ประกอบด้วย ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน เครื่องมือทางการเงินสำหรับการบริหารสภาพคล่องส่วนบุคคล มูลค่าเงินตามเวลา การรวบรวมข้อมูลทางการเงินส่วนบุคคล การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ข้อมูลพื้นฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และการคำนวณและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานก่อนเรียนในชุดวิชาต่อไป

นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ยังสามารถใช้ประกอบการสอนสำหรับวิชาการเงินส่วนบุคคล (Personal Finance) ในระดับมหาวิทยาลัย แต่อย่างไรก็ตามเนื้อหาหนังสือเล่มนี้ยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาการเรียนการสอนทั้งหมด ผู้สอนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้หนังสือเล่มอื่นเข้ามาประกอบด้วย แม้เนื้อหาของหนังสือเล่มนี้จะไม่ครอบคลุมสำหรับวิชาการเงินส่วนบุคคลในระดับมหาวิทยาลัย แต่ก็เหมาะสมสำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาและทดสอบหลักสูตร CFP ซึ่งเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 บท ดังนี้

บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน เป็นบทเริ่มต้นที่นำเสนอบทบาทและความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน อันจะทำให้เกิดความมั่นคง ความมั่นใจในการดำเนินชีวิตและอิสรภาพทางการเงินในอนาคต พร้อมทั้งอธิบายถึงปัจจัยสำคัญ 2 ปัจจัย ที่บุคคลส่วนใหญ่ละเลยและไม่ให้ความสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินเท่าที่ควร อาจนำไปสู่ปัญหาการดำเนินชีวิตในบั้นปลายหลังเกษียณอายุ ประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านสภาพหรือฐานะการเงิน และปัจจัยทางด้านความเชื่อและทัศนคติที่ผิด นอกจากนี้ยังกล่าวถึงองค์ประกอบของแผนทางการเงิน ซึ่งเกิดจากการบูรณาการแผนทางการเงินหลากหลายด้านเข้าด้วยกัน อาทิ การจัดทำงานการเงิน การวางแผนการลงทุน การบริหารความเสี่ยง การวางแผนภาษี และการวางแผนเกษียณอายุ เป็นต้น

¹นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*Corresponding Author e-mail: wiwatwongb@gmail.com

บทที่ 2 เครื่องมือทางการเงินสำหรับการบริหารสภาพคล่องส่วนบุคคล บทนี้เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารเงินสดให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อรักษาสภาพคล่อง และไม่เกิดต้นทุนค่าเสียโอกาส รวมถึงแนวทางการบริหารเงินสด เช่น การฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ หรือ การลงทุนในตลาดเงิน เป็นต้น พร้อมทั้งการคำนึงถึง อัตราผลตอบแทน อัตราภาษี และความเสี่ยง ประกอบการตัดสินใจ นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการบริหารสินเชื่อ เพื่อตอบสนองต่อการบริโภค หรือเพื่อสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน โดยผู้กู้ควรมีการบริหารสินเชื่ออย่างมีประสิทธิภาพและสามารถชำระเงินกู้คืนได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

บทที่ 3 มูลค่าเงินตามเวลา บทต่อเนื่องการบริหารสภาพคล่องกล่าวถึงการประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่องมูลค่าเงินตามเวลา (Time Value of Money) เน้นความเข้าใจเรื่องมูลค่าเงินตามเวลา อธิบายนิยามศัพท์ต่างๆ และเชื่อมโยงการวางแผนการออมเงินในอนาคต รวมทั้งนำไปใช้ในเรื่องการชำระคืนเงินกู้ นอกจากนี้ยังประยุกต์ใช้แนวคิดสำหรับการเปรียบเทียบผลตอบแทนจากการลงทุนในทางเลือกต่างๆ

บทที่ 4 การรวบรวมข้อมูลทางการเงินส่วนบุคคล กล่าวถึงการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นส่วนบุคคล อาทิ ข้อมูลรายได้ รายจ่าย ข้อมูลการทำงาน ข้อมูลผู้อยู่ในอุปการะ ข้อมูลด้านการจัดการความเสี่ยงและการทำประกัน ข้อมูลด้านการลงทุน ข้อมูลด้านภาษี ข้อมูลด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ เป็นต้น ทั้งที่อยู่ในรูปข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ทางการเงินและจัดทำทางการเงินส่วนบุคคลได้อย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึง ความมั่งคั่งสุทธิ ภาระผูกพันทางการเงิน และแหล่งที่มาของรายได้และรายจ่าย

บทที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ภายหลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินแล้วเป็นการวิเคราะห์และประเมินภาพรวมทางการเงิน รวมถึงคาดการณ์ปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้น โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐาน การวิเคราะห์ด้านการจัดการความเสี่ยงและการทำประกัน การวิเคราะห์ด้านการลงทุน การวิเคราะห์ด้านการออมเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนทางการเงินสำหรับทายาท เป็นต้น นอกจากนี้ ยังวิเคราะห์สถานะทางการเงินของบุคคลจากอัตราส่วนทางการเงิน อาทิ การวิเคราะห์สภาพคล่อง การวิเคราะห์ระดับหนี้สิน การวิเคราะห์การออมการลงทุนสำหรับนำไปกำหนดแผนทางการเงินให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต

บทที่ 6 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บทนี้อธิบายระบบภาษีอากรไทย การวางแผนในการจ่ายภาษีให้น้อยที่สุดโดยอาศัยเงื่อนไขทางกฎหมายที่กำหนดให้สามารถทำได้ และความแตกต่างระหว่างการวางแผนภาษี การหลบหลีกภาษี และการหนีภาษี

บทที่ 7 ข้อมูลพื้นฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บทนี้อธิบายภาพรวมและองค์ประกอบของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อเข้าใจกระบวนการตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงการคำนวณเงินได้พึงประเมินที่จะนำไปคำนวณภาระภาษี ค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนตามหลักเกณฑ์ที่ประมวลรัษฎากรกำหนด

บทที่ 8 การคำนวณและวิธีชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา บทนี้อธิบายอัตราภาษี การคำนวณภาษีตลอดจนการยื่นแบบและการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีหัก ณ ที่จ่าย รวมถึงการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยให้ความรู้ความเข้าใจในประมวลรัษฎากรและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนรายละเอียดในเรื่องของรายได้ รายจ่าย และค่าลดหย่อน

จากบทวิจารณ์ข้างต้นแสดงถึงเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้มีความเหมาะสมสำหรับผู้ต้องการศึกษาและทดสอบหลักสูตร CFP เนื่องจากเนื้อหาเน้นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและอธิบายเข้าใจง่าย แต่อย่างไรก็ตามหากนำหนังสือเล่มนี้มาใช้ในการเรียนการสอน ผู้สอนยังมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมเนื้อหา เช่น การวิเคราะห์และการบริหารกลุ่มหลักทรัพย์เบื้องต้น กลยุทธ์การลงทุนในทางเลือกอื่นเบื้องต้น เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้อ่านที่ต้องการใช้หนังสือเล่มนี้สำหรับการทดสอบหลักสูตร CFP แล้วถือว่าเนื้อหาเหมาะสมครบถ้วนซึ่งเป็นองค์ความรู้พื้นฐานก่อนศึกษาในชุดวิชาต่อไป

Reference

The Stock Exchange of Thailand. Thailand Securities Institute. (2553). **Certified Financial Planner: Fundamental in Financial Planner**. Bangkok: Thailand Securities Institute. (In Thai)

ข้อกำหนดสำหรับผู้เขียนในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์

การเตรียมต้นฉบับผลงานที่รับตีพิมพ์ (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

1. ต้นฉบับพิมพ์ด้วยกระดาษ A4 พิมพ์หน้าเดียว ระยะบรรทัด 1 เท่า (Single Space) พร้อมระบุเลขหน้าและตั้งระยะขอบกระดาษ ขอบบน 1 นิ้ว ขอบซ้าย 1.25 นิ้ว ขอบขวา 1.25 นิ้ว
2. ชื่อบทความ ต้องมีทั้งชื่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนา กึ่งกลางหน้ากระดาษ
3. บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
บทคัดย่อภาษาไทย ให้ใช้คำว่า “บทคัดย่อ” ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนา กึ่งกลางหน้ากระดาษ ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ จำนวนไม่เกิน 300 คำ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ให้ใช้คำว่า “Abstract” ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนา กึ่งกลางหน้ากระดาษ ส่วนเนื้อหาของบทคัดย่อ ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ จำนวนไม่เกิน 300 คำ
4. เนื้อหา
 - 4.1 เนื้อหาของต้นฉบับของบทความวิจัยและบทความวิชาการ มีความยาวไม่เกิน 15 หน้า กระดาษ A4 (รวมบทคัดย่อ เนื้อหา และเอกสารอ้างอิง)
 - 4.2 เนื้อหาหัวเรื่อง ภาษาไทย ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 18 point ตัวหนา ส่วนเนื้อหาภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษร Time New Roman ขนาด 12 point ตัวหนา
 - 4.3 เนื้อหาบทความภาษาไทยให้ใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 16 point และเนื้อหาบทความภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวอักษร Time New Roman ขนาด 11 point จัดแบบกระจายให้สม่ำเสมอ
5. ให้ใช้ระยะห่างระหว่างบรรทัด (Line Space) 1 บรรทัด
6. ข้อมูลในส่วนเชิงบรรณ
 - 6.1 ข้อมูลผู้เขียน ให้ระบุ ชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนทุกคน (ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ) ตำแหน่งหน่วยงานที่สังกัด E-mail หรือหมายเลขโทรศัพท์ โดยใช้หมายเลขกำกับตามลำดับและให้ใส่เครื่องหมาย * เป็นตัวยกกำกับท้ายชื่อผู้แต่งหลัก (Corresponding Author) ภาษาไทยใช้ตัวอักษร TH SarabunPSK ขนาด 14 point และภาษาอังกฤษ ให้ใช้ตัวอักษร Time New Roman ขนาด 10 point
 - 6.2 ส่วนประกอบอื่นหรือแหล่งที่มาของบทความ เช่น แหล่งทุนให้นำไปไว้ในส่วนของกิตติกรรมประกาศ
7. การอ้างอิงเอกสารให้ลงรายการเอกสารอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษ หากอ้างอิงเอกสารที่เขียนเป็นภาษาไทยให้ลงรายการอ้างอิงเป็นภาษาอังกฤษและบอกไว้ในวงเล็บว่า (In Thai) กรณีที่เอกสารอ้างอิงนั้นไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งและชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ ให้ใช้หลักเกณฑ์การแปลความหมายของชื่อเป็นภาษาอังกฤษตามประกาศของราชบัณฑิตยสถาน อนึ่งกองบรรณาธิการจะไม่พิจารณาตีพิมพ์บทความที่มีการอ้างอิงเอกสารเป็นภาษาไทย และการอ้างอิงเอกสารใช้รูปแบบ APA Style (American Psychology Association) ทั้งหมด

ดังตัวอย่าง

ชื่อผู้แต่ง. (ปีพิมพ์). ชื่อหนังสือ. ครั้งที่พิมพ์. สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น

Duncan, G.J., & Brooks-Gunn, J. (Eds.). (1997). **Consequences of Growing Up Poor**. New York: Russell Sage Foundation.

Chancharate N. (2556). **Corporate Finance**. Khon Kaen: Khon Kaen Printing. (InThai)

บทความในหนังสือ (หนังสือรวมบทความหลายเรื่องผู้แต่งหลายคน)

ชื่อผู้เขียนประจำบท. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). ชื่อหนังสือ. (หน้า -). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

เช่น

O'Neil, J. M., & Egan, J. (1992). Men's and Women's Gender role journeys: methaphor for healing, transition, and transformation. In B. R. Wainrib (Ed.). **Gender issues across the life cycle** (pp.107-123). New York: Springer

ผู้แต่งตั้งแต่ 2-3 คนลงรายการชื่อผู้แต่งทุกคน ดังนี้

ชื่อผู้เขียนบทความคนที่ 1, คนที่ 2, คนที่ 3. (ปีพิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้า.

เช่น

Keller, T.E., Cusick, G.R., & Courtney, M.E. (2007). Approaching the transition to adulthood: distinctive profiles of adolescents aging out of the child welfare system. **Social Services Review**, 81(1), 53-67.

ผู้แต่งมากกว่า 3 คนขึ้นไป ให้ลงรายการชื่อผู้แต่ง 3 คนแรก และคนอื่น ๆ

เช่น

Tiwasing, S., Kaewrcha, S., ... et al. (2010). The study of audiovisual service development at Central Library, Academic Resources Center, Khon Kaen University in fiscal year 2009. **Information**. 17(1), 8-17. (In Thai)

การอ้างอิงข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์)./ชื่อเรื่อง./ค้นข้อมูลวันเดือนปีที่ค้น./จาก/URL

เช่น

Bernstein, M. (2002). 10 tips on writing the living web a list apart: for people who make website, 149. Retrieved May 2, 2006, from <http://www.alistapart.com/articles>

Derdkhuntod, N. (2010). E- saan information service. Retrieved October 8, 2010, from http://www.ibrarianmagazine.com/VOL3/NO4/esaan_kku.htm (In Thai)

สำหรับบทความที่จะลงตีพิมพ์ในวารสารบริหารธุรกิจและการบัญชีจะต้องเป็นบทความที่ไม่เคยได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารอื่นๆ การละเมิดลิขสิทธิ์ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ส่งบทความโดยตรง การเผยแพร่ต่อไปต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

คณะกรรมการธุรกิจและการบัญชี มหาวิทยาลัยขอนแก่น
เปิดสอนระดับปริญญาตรี โท เอก ดังนี้

ระดับปริญญาตรี

- หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
วิชาเอกการจัดการ วิชาเอกการเงิน วิชาเอกการตลาด
วิชาเอกการจัดการธุรกิจบริการและการจัดงาน
 - หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
 - หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
สาขาการบัญชี
-

ระดับปริญญาโท

- หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
 - หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการตลาด
 - หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเงิน
 - หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยว ไม้ซ์ และบริการ
 - หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต
-

ระดับปริญญาเอก

- หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (DBA)
- หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการท่องเที่ยว ไม้ซ์ และบริการ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น 123 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002
โทรศัพท์ 0-4320-2100 มือถือ 09-9465-5115 ภายใน 44770
E-mail: kkuprinting@hotmail.com Website: <http://home.kku.ac.th/printingkku/>

Knowledge Excellence

Keep the Unity

Balanced Administration

Social Responsibility

เลิศด้วยความรู้

คู่ความสามัคคี

บริหารแบบมีส่วนร่วม

ร่วมพลังสร้างสรรค์สังคม

Khon Kaen Business School

สถาบันการศึกษาชั้นนำและเป็นเลิศด้านบริหารธุรกิจและการบัญชี ที่ได้มาตรฐานสากล

คณะบริหารธุรกิจและการบัญชี
Khon Kaen Business School
Faculty of Business Administration and Accountancy

123 ถ.มิตรภาพ ต.ในเมือง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40002

<https://kkbsjournal.kku.ac.th>

e-mail : kkbsj@kku.ac.th

